

TAPPANGS

ÉS A
CSODAMASINÁK

MARADJ
OTTHON!
DIGITÁLIS
KIADÁS

42 OLDALAS
MELLÉKLET:

MESE, KÉPGALÉRIA

NYOMTATHATÓ
FOGLALKOZTATÓ
FELADATLAPOK

képességfejlesztő és szórakoztató magazin óvodásoknak

RAJZPÁLYÁZAT

Jancsi Bohóc becses nevem,
lapátfülem nem szeretem,
de ha vékony a pokrócom,
fülemmel betakarózom.
Orromat sem adnám másnak,
jó lesz krumplipaprikásnak!
Bukfencszem, hasra esem,
kenyeremet így keresem.
(mondóka)

EREDMÉNY- 206. HIRDETÉS

NYEREMÉNYEK

Így neveld a sárkányodat:
Piüss sárkány tojásban:
Balogh Benett, Debrecen

Playmobil: A film – Robotitron és DR drón:
Homoki Marcell Dávid, Érd

Parkolóház munkagépekkel táskában:
Szűcs Ádám Milán, Kaba

Legszébb magyar népmesék 2 című könyv:
Sebők István, Nyíregyháza
Bandi Olivér Botond, Érsekvadkert
Pozderka Kende, Érd

1.

Fekete Marcell, Székesfehérvár

2.

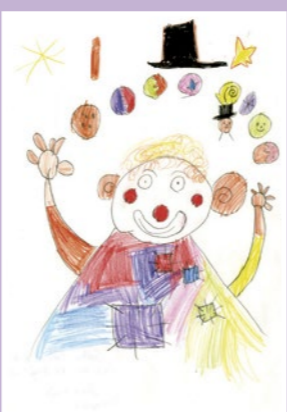
Kurucz Dániel, Bolkány

3.

Nagy Noel Barnabás, Tiszaújváros

Különdíj

Gyervai Botond, Vácvidéki

Nincs szebb madár...

Nincs szebb madár, mint a lúd,
nem kell néki gyalogút.
Télen-nyáron mezítláb
nevelgeti a fiát.

Még szebb madár a kánya,
a világot bejárja,
mégsem kopik csizmája,
megkíméli a szárnya.

Mégis legszebb a fecske,
odaszáll az ereszre.
Eresz alatt csicsereg,
iriglik a verebek.

Lapigazgató: dr. Bera Károly • Műszaki igazgató: Kovács Ákos
Kreatív igazgató: Molnár Zoltán • Felelős kiadó: Kovács Ákos ügyvezető
Felelős szerkesztő: Csürkéné Tóth Dóra • Szerkesztés, illusztráció, tördelés:
GRAPH-ART Kft. • Felelős vezető: Kovács Ákos ügyvezető • Minden jog fenntartva.

Mi leszek?

Ha én pilóta leszek...

Reggel felkelek és felveszem az egyenruhámat.

A felhők fölött szállva
versenyzem a madarakkal.

Felszállás előtt
ellenőrzöm
a műszereket.

A levegőbe emelkedem, az emberek
integetnek utánam.

Ha pilóta leszek, a saját gépemmel
repülöm körbe a Földet.

Egy másik országban szállok le,
az utasok megtapsolnak.

VILI fontos feladata

Vili a legfiatalabb és legvakmerőbb vilanyozdony volt Kerékvárosban. Tudta ezt róla mindenki, ezért minden komoly megbízást a higgadtabb, szófogadóbb mozdonyok kaptak. Ez rosszul esett a kis mozdonyoknak, mert hiába jelentkezett elsőként minden feladatra, soha nem bízták rá semmilyen felelősségteljes munkát. Mindig ezt hallgatta:

– Majd ha kicsit megfontoltabb leszel, akkor talán...

– Megfontoltabb – fintorgott a mozdony. – Bátraké a szerencse, ezt mindenki tudja – dohogott ilyenkor magában.

Történt egyszer, hogy új lakók jöttek az állatkertbe. Zsazsa, a zsiráfbébi és az anyukája, Zsuzsu.

– A zsiráfok a saját szállítójukban érkeznek az állomásra – közölte az állomásfőnök. – Innen kell elvinni őket az állatkertbe. Ki lesz az a bátor, megfontolt mozdony, aki vállalja ezt a feladatot?

– Én! – kiáltotta lelkesen Vili.

– Más nem szeretné? – tette fel újra a kérdést az állomásfőnök. De mivel most az egyszer Vilin kívül senki sem volt az állomáson, ő kapta meg a feladatot.

– Csak a kijelölt útvonalon közlekedhetsz! Jó utat, Vili! – hallotta Ferka is, akinek éppen a vasútállomás mellett volt dolga.

„Ajjaj, csak nem valami fontos megbízást kapott Vili! – fordult meg a fejében. Ha végzek, utánanézek” – döntötte el magában, és elhajtott.

Ezalatt Vilihez kapcsolták a zsiráfszállítót, és amint zöld jelzést kapott, kigördült az állomásról. Lassan, körültekintően gurult a sínen. Egyszer aztán a mellette futó keskeny nyomvonalú vágányon utolérte Hajcsi, a kis hajtány.

– Mi történt veled, Vili? Olyan lassú vagy, mint egy csiga. Csak nem tojásokat szállítasz? – tréfálkozott vele a hajtány.

– Hahaha, jót nevettem – vágott vissza Vili. – Képzeld, fontos feladatam van. Én szállítom az állatkertbe az új zsiráfokat. Ezért megyek ilyen lassan és óvatosan – világosította fel a gúnyolódó hajtányt.

– Akkor biztosan nem érdekel a kíváncságcserje, ami éppen most virágzott ki az erdőben. Minden lehullott virága teljesíti egy kívánságotat – mondta Hajcsi, és továbbállt.

Vili még szeretett volna kérdezni valamit a cserjéről, de akkorra a kis hajtány már messze járt. „Hmm, kíváncságcserje. De jó lenne, ha a következő fontos megbízást is én kapnám! Mi lenne, ha tennék egy kis kitérőt?” – morfondírozott magában, és a következő elágazásnál nem

a kijelölt sínen ment tovább, hanem az erdő felé vette az irányt.

Hamarosan megérkezett az öreg vadrózsabokorhoz, amely virágba borulva pompázott az erdő közepén.

– Azt kívánom, hogy ezután minden fontos megbízást én kapjak meg – sutogta, majd gyorsan továbbrobogott. Minden a legnagyobb rendben ment egy ideig. A rozsdás erdei sínpályán jól gördültek Vili kerekei. Hanem egyszer csak egy alagút keresztezte az útját. A kis mozdony majdnem át is hajtott alatta, ám az utolsó pillanatban eszébe jutott Zsazsa és Zsuzsu.

„De hiszen a zsiráfok nem fének át az alagút alatt” – nyilallt belé a gondolat. És valóban, a zsiráfok hosszú nyaka az alagút fölé nyúlt. Vili hirtelen megállt.

A zökkenéstől azonban kinyílt a szállító ajtaja. Zsuzsu és Zsazsa kiszabadult, és elkóborolt az erdőben.

Vili megállt, és tanácstalanul nézett körbe. Ekkor ért oda Ferka, aki dolga végeztével Vili után ment.

– Szia, Vili! Minden rendben?

– Nem – felelte kétségbeesetten a mozdony. – Elkószált a rakományom.

– Hogyhogy? – kérdezte a versenyautó. Vili elmondta, miért került ide, és hogyan szabadultak ki a zsiráfok.

– Majd én visszacsalogatom őket – mondta Ferka. Letört néhány gallyat a csipkebokorról, rákötötte a vontatóhorgára, és lassan elindult.

Zsuzsu és Zsazsa már nagyon éhesek voltak. De nem ismerték a vidéket. Az állatkertben, ahonnan jöttek, minden nap friss szénát kaptak. De itt egyetlen szénáskosarat sem láttak. Ekkor jelent meg előttük egy piros színű, brummogó doboz, aki zöld ágakat vonszolt maga után, majd megállt. Ekkor Zsuzsu odalépett a lombhoz, és megkóstolta.

– Ez nagyon finom – mondta zsiráfnyelven a kicsinyének. – Egyél te is, kicsim! Erre Zsazsa is leharapott néhány levelet az ágról. Amikor mindkét zsiráf falatozni kezdett a csipkebokorágból, Ferka lassan elindult. Vili felé araszolt, hogy a két zsiráfot észrevétlenül visszavezesse a mozdonyhoz. Az állatok gyanútlanul követték a földön csúszó ágakat, és közben nagyo-

kat haraptak a finom levelekből. Nem sokkal később megérkeztek Vilihez, akinek rögtön felderült az arca, amint meglátta értékes rakományát.

– De hogy fogod rávenni őket, hogy visszamenjenek a szállítóba? – kérdezte Vili a versenyautót.

– Nyugodj meg, erre is gondoltam – válaszolta mosolyogva Ferka, és újabb gallyakat tört le a csipkebokorról, amint elhaladt mellette.

Ezeket a gallyakat egészen addig toltta maga előtt, amíg be nem kerültek a zsiráfszállítóba. Ekkor rükkverbe kapcsolott és hátra gurult. A két zsiráf szépen besétált a szállítóba, hogy tovább falatozzon. Ferka gyorsan rájuk zárta az ajtót, és Vilihez sietett.

– Na, most már mehetsz, de előbb tolass vissza a kijelölt sínpályára!

– Megyek már, megyek – felelte szégyenkezve Vili. – És köszönöm – kiáltotta Ferka után.

– Szívesen! És vigyázz rájuk, különben hogyan kapnád meg a következő fontos megbízásodat?

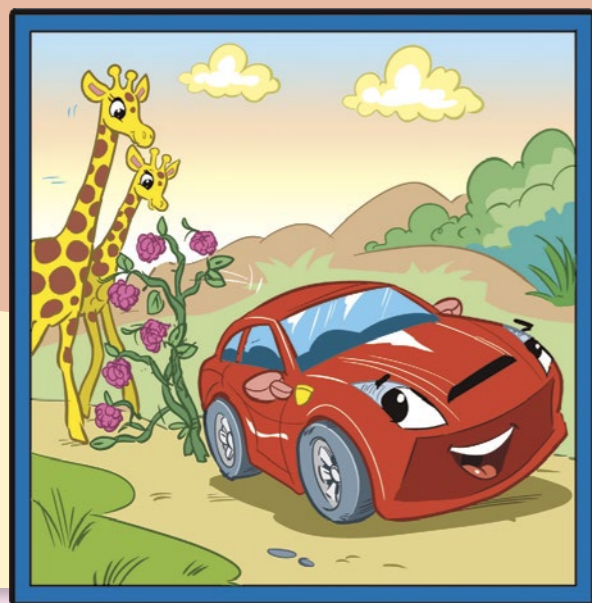
– Honnan tudja, hogy ez volt a kívánságom? – töprengett el Vili, amint a piros versenyautó után nézett, de sok ideje nem volt az elmélkedésre, mert indulnia kellett, hogy időben megérkezzenek.

Amint visszaért a kereszteződéshez, az állatkert felé vette az irányt. Nem sokkal később begördült a kapuján. Az állatkert igazgatója nagyon megdicsérte Vilit, amiért ilyen ügyesen, kitérő nélkül, leszállította az állatokat. Azt is megígérte neki, hogy a jövő hónapban érkező csimpánzokállításánál már őt fogja kérni az állomásfőnöktől.

Vili nagyon büszke volt magára, bár a kitérő nélküli résznél lesütötte a lámpáit, és mélyen hallgatott. Ám a dicséret nagyon jólesett neki, ezért a visszafelé úton elhatározta, hogy ezután mindig megfogadja az állomásfőnök szavát, és betartja a szabályokat.

Vili fontos feladata

A képek alapján meséld el a történetet.

Hercegnőmentés

Három lovag indult útnak, hogy kiszabadítsák a hercegnőt a sárkányvárból, de csak az egyiknek sikerülhet. Melyik az? Kövesd végig a lovagok útját az ujjaddal, majd rajzold be színes ceruzával a megmentőt!

Gyere velem

zakatolni!

BOBÓ, A KÜLTÉRI FELVONÓ

Bobó hegyre fel és hegyről le szállítja az embereket.

CSILING, A VILLAMOS

Csiling egy közúti villamos vasút. Ő is síneken közlekedik, de csak a városban, és utasokat szállít. Egy nap többször is végigmegy a pályáján, és minden megállóban megáll. Ha veszélyes közlekedési helyzetet lát, hangosan csilingel. Így hívja fel magára a figyelmet.

VILI, A VILLANYMOZDONY

Vili most utasokat szállít. Máskor azonban olajjal teli tartályokat, vagy homokkal töltött vagonokat húz maga után. Villamos árammal működik, amit a fölötte kifeszített kábel biztosít számára, vagy egy harmadik sín, amely a hagyományos sínpár mellett fut, és árammal látja el őt.

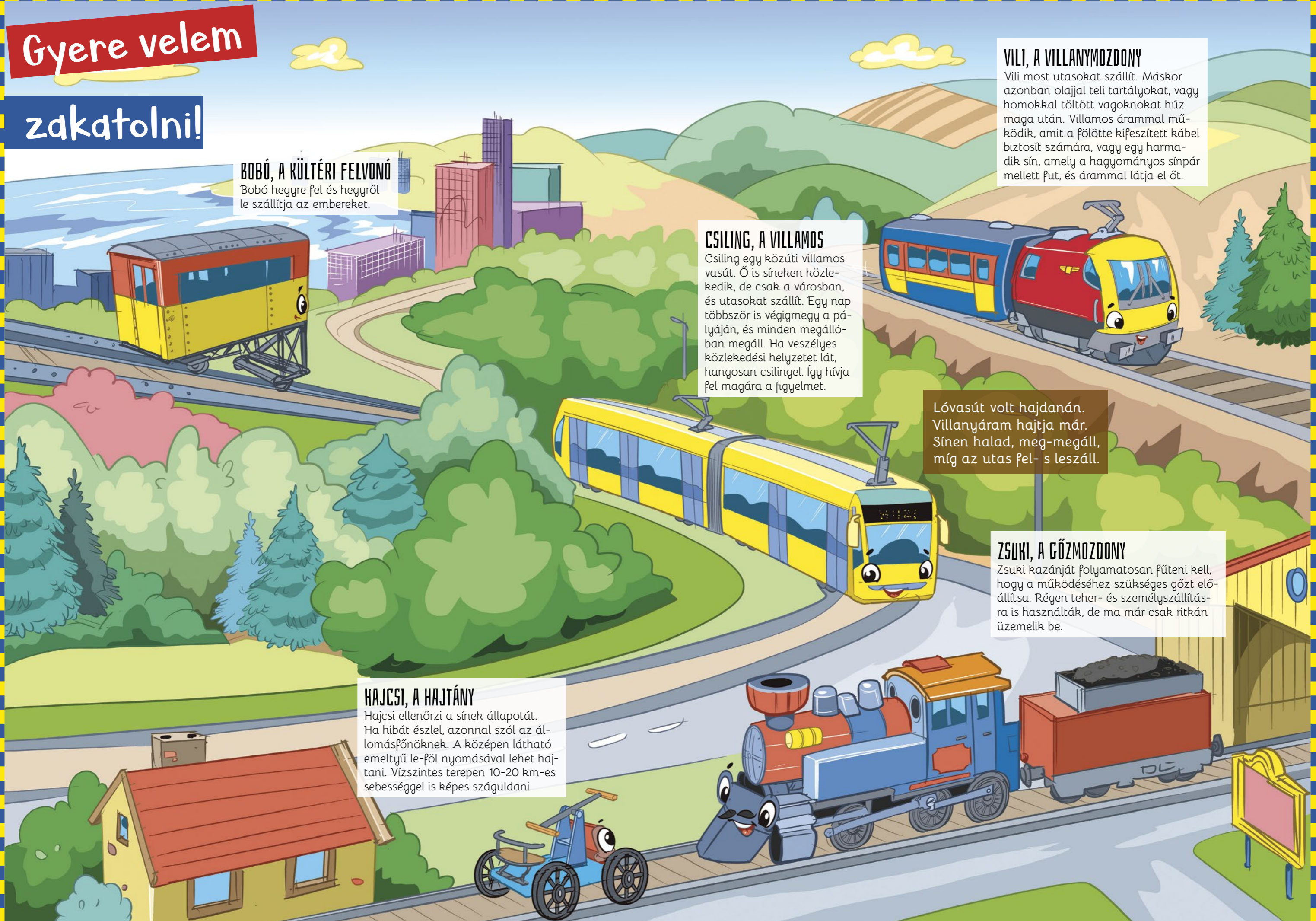
Lóvasút volt hajdanán.
Villanyáram hajtja már.
Sínen halad, meg-megáll,
míg az utas fel- s leszáll.

ZSUKI, A GŐZMOZDONY

Zsuki kazánját folyamatosan fűteni kell, hogy a működéséhez szükséges gőzt előállítsa. Régen teher- és személyszállításra is használták, de ma már csak ritkán üzemelnek be.

HAJCSI, A HAJTÁNY

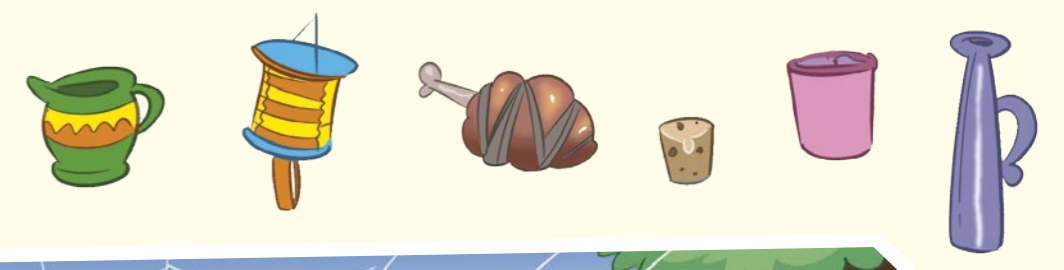
Hajcsi ellenőrzi a sínek állapotát. Ha hibát észlel, azonnal szól az állomásfőnöknek. A közepén látható emeltyű le-föl nyomásával lehet hajtani. Vízszintes terepen 10-20 km-es sebességgel is képes szárguldan.

Erdőszéli lakodalom

Nagy dínomdánom van az erdőszélen. Tücsök Tóni feleségül vette Katica Kitti. Az erdő apraja-nagyja hivatalos a lagzira. Figyeld meg a képet, majd válaszolj a kérdésekre és oldd meg a feladatokat!

Keresd meg a képen ezeket a tárgyakat!

Számold össze, hányan érkeztek már meg a lagziba!

Keresd meg a virágok árnyékát!

Melyik kezdedhez van közelebb a két katica?

Melyik kezdedhez van közelebb a hordó?

Mutass rá a képen arra, aki a magasból gyönyörködik az ifjú párban!

Melyik kezded felé szaladnak a hangyák a merőkanállal?

Melyik kezded felé néz a szörpre várakozó kiséger?

Riadóóóó!

Tóni és Titi a délutáni pihenőjüket töltötték, amikor bejelentés érkezett egy tűzesetről. Az égő házhoz érkeve azonnal elkezdtek az oltást. Miután végeztek, akkor tudták meg, hogy nem is igazi vészhelyzetről, csak gyakorlatozásról volt szó. Örömeikben újra elpróbálták mindent még egyszer. Minderről két kép is készült. Találd meg a köztük lévő öt különbséget!

Megfejtés: a tűzesap, a bal oldali tűzoltóautó vízcsöve, az ablak színe, a ház tetején a tűz és a bal oldali autó ablaka.

Tavaszi költögető

KINCSES-KAMRA

Amire szükséged lesz:

facsipesz
kartonpapír
ragasztó
filctoll
olló

Tavasszal tojás lapul minden puha fészekben és odúban. Szeretnéd meglesni, hogyan bújnak ki a fiókák? Barkácsolj velünk, és megtudhatod!

1.

Rajzolj a kartonpapírra egy tojásformát, majd vágd ki.

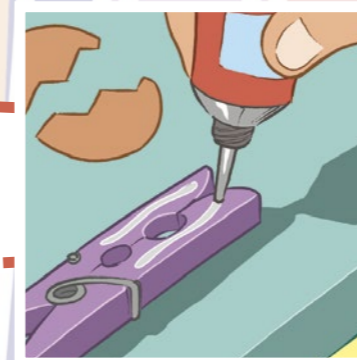

2.

Vágd ketté a cikcakkvonal mentén.

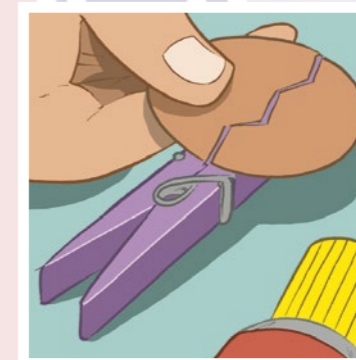
3.

Ragasztózd be a csipeszbe a csipesz két szárát.

4.

Illeszd a tojás két felét a csipesz egy-egy szárára.

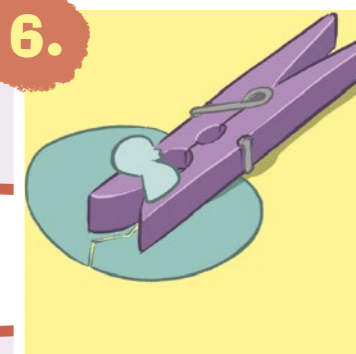
5.

Rajzolj egy kiscsibét és vágd ki.

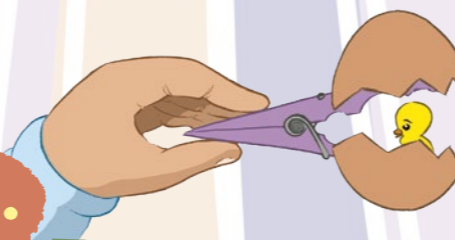
6.

Fordítsd meg a csipeszt, és ragaszd a csibét az egyik szárra úgy, hogy beleférjen a tojásba.

7.

Nyomd össze a csipeszt. Kikelt a kiscsibéd!

ÖTLET:

Készíthetsz tojásból kikelő kisteknőst vagy krokodilt is.

Homokvár

Morci homokvárat épített a tóparton. Figyeld meg jól a képet! Hányat szám-lálsz rajta az oldalt kiemelt elemekből?

JEGES FINOMSÁG

Szuszó és Szaglász jégkrémet szállítanak. Sebesen tekernek, nehogy elolvadjon a hűsítő finomság. Sorold fel, hogy mikor mi mellett, mik között haladnak el!

„Boci, boci tarka...”

Én vagyok a borjú. Anyukámat tehénnek, apukámat bikának nevezik. Mi, szarvasmarhák az őstuloktól származunk. Régen csordában éltünk, és naphosszat legelésztünk a szabadban. Ma már leginkább szarvasmarhatelepeken találkozhatok velük.

Pici boci foltos, tarka, szürkésfehér, kávébarna. Homlokán még nincsen szarva, csetlik-botlik jobbra-balra.

Anyja és apja is visel szarvat, amely a homlokcsontjukból nő ki. Szaruból áll, mint például a te körömöd, és üreges a belseje.

Növényekkel táplálkozom. Szeretem a friss füvet vagy szárított változatát, a szénát. Redős felületű zápfogaimmal morzsolom szét a takarmányt.

Képek: Katřina Brown, David Maska, gillmar, Christian Musat, aodaodaodaod, bramislavpudar, Anton Havelaar, MRAORAOR, Napaphat Kaewsanchai/Shutterstock

A fűféléket az összetett gyomromban lévő baktériumoknak köszönhetően tudom megemészteni.

A növények nehezen emészthetők, ezért szoktam kérődzni. Ez azt jelenti, hogy a már elfogyasztott táplálékot felbűfögöm, újra megrágom, és megint lenyelem.

Születésem után nem sokkal felálltam, és enni való után néztem. Így találtam rá anyukám tőgyére, amiből finom, tápláló tejet szoptam.

Párosujjú patás vagyok. Ez azt jelenti, hogy négy lábujj van minden lábamon, de csak a két, patával borított lábujjamon járok.

Áll a mezőn a tehén, nézegetjük, te meg én. Ez a tehén tejet ad, egy csuporral juthat rád.

VILI, a villany- mozdony

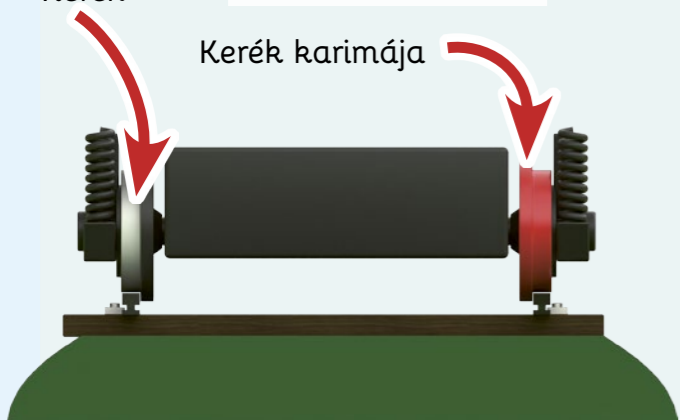
Vili az egyik legkülönlegesebb barátom. Ő ugyanis síneken fut, azaz csak kötött pályán tud közlekedni. Persze ez őt egyáltalán nem zavarja. Boldogan szállítja nagy távolságra az utasokat vagy a teherkocsikat.

A vezetőfülkében csak a mozdonyvezető tartózkodik.

Kötött pályán, azaz síneken gördülök.

Kerék

Kerék karimája

Miért nem csúsznak le a kerekeim a sínekről? Nagyon egyszerű! Azért, mert azok karimával rendelkeznek.

Áramszedőm a felső vezetékhez kapcsolódik, ezen keresztül kapják a motorjaim az áramot.

Gondoltad volna, hogy a nagyobb alkatrészeit csak a tetőmon keresztül, daru segítségével tudják kicserélni?

Ezen az ajtón keresztül lehet megközelíteni a gépteremet.

A mozdonyszekrényem alatt motorok, kapcsolószekrények, tartályok, kábelek és csövek vannak.

Elöl és hátul is található rajtam vonó- és ütközőkészülék. Ezek segítségével kapcsolom magamhoz a vagonokat.

Ismerd meg az elődeimet...

Az első mozdonyt még gőz hajtotta, amit a kazánjában állítottak elő. Lassan és megfontoltan járta a vidéket.

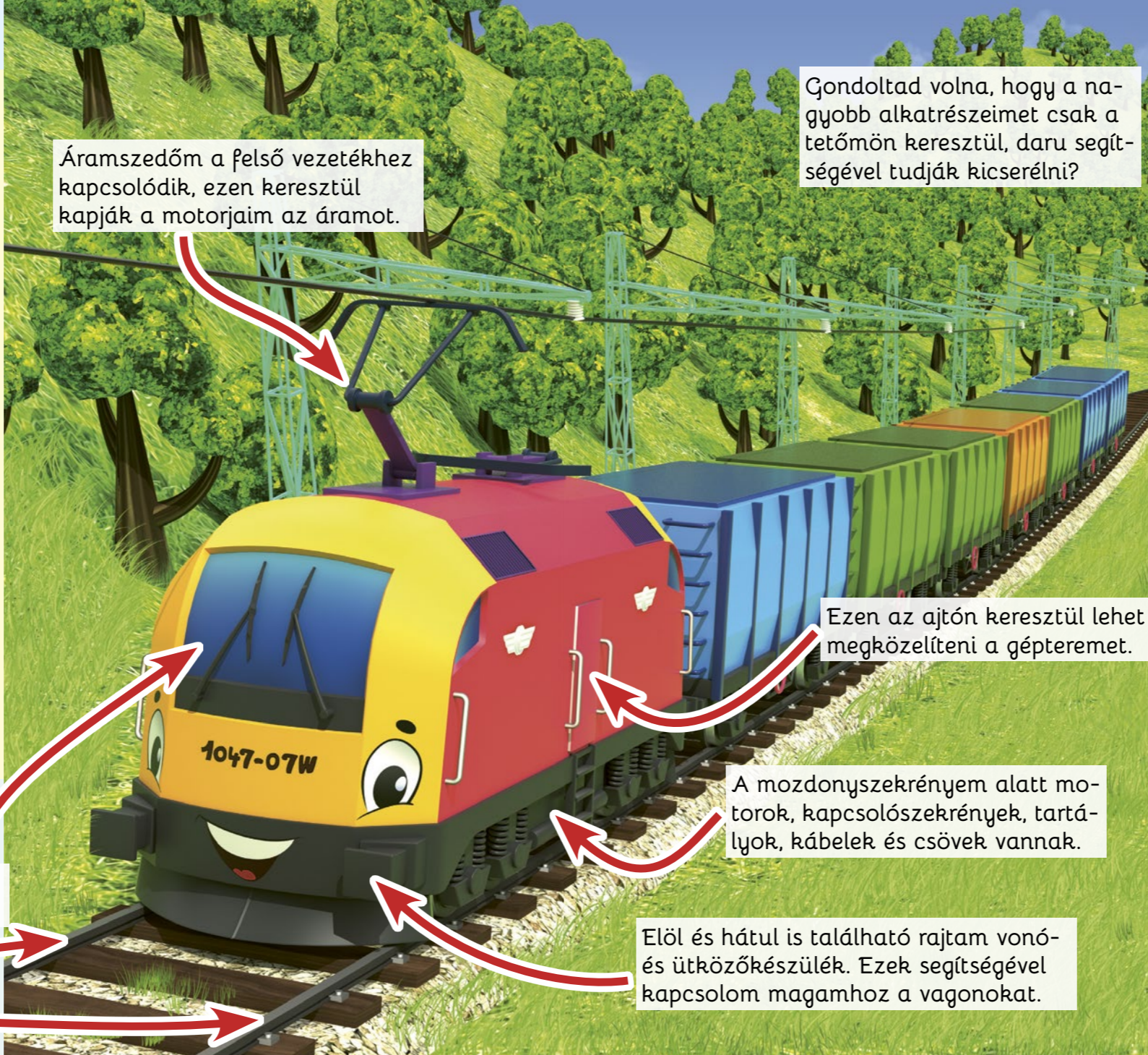

A nagyapám dízelmozdony volt. Őt már motorok hajtották. Jól gyorsult, és nagyobb sebességre volt képes, mint a gőzmozdony...

...és az utódomat!

Ő rendkívül gyors, ezért is nevezik szuperexpressznek. És nemcsak gyors, de kényelmes és biztonságos is.

Mi a feladatom?

Az emberekkel teli kocsikat vagy a nagyon nehéz tehervagonokat húzom magam után, és szállítom el oda, ahová meg kell érkezniük.

SZÁGULDJ VELEM!

Ez vagyok én:

Ferka kapitány ellenőrző körútra indult a hajóján. Rajzolj annyi pöttyöt az egyes rakományok mellé, ahányat számláltál belőle.

Szia! Ferka vagyok, a kis piros versenyautó. Gyere játszani velem és a barátaimmal!

1.

2.

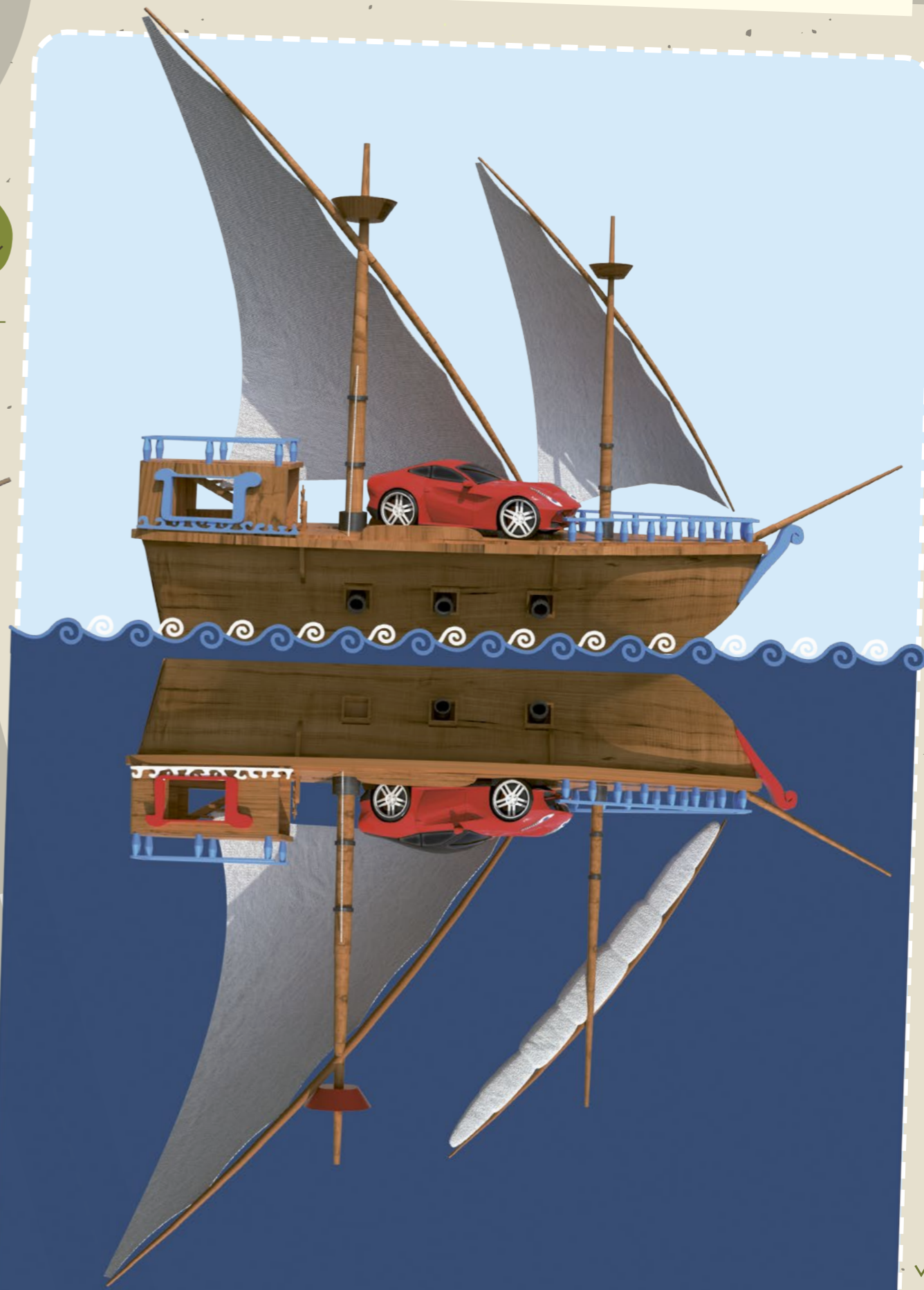
Vigyázz! Zátonyra ne fuss! Ebben az öbölben sok-sok akadály nehezíti a hajózást. Kormányozd ki Ferka kapitány hajóját a nyílt tengerre!

FIGYELEM, LOGIKA

3.

Ferka belenézett a vízbe és a saját tükörképét látta. Vagy mégsem? Figyeld meg a két képet és fedezd fel mind a nyolc különbséget!

Ki az ÜGYESEBB?

Egy tavaszi reggelen Tipli a városba igyekezett. Útközben az egyik tisztáshoz közeledve már messziről hallotta, amint Colos Cecil, a **kék színű Rugóláb Rudi** és a **lila Talpas Tóni** hangosan vitatkoztak egymással.

– Én vagyok az ügyesebb! Az anyukám is megmondta, hogy én tudok a legmagasabbra ugrani – kezdte a hengegést Rugóláb Rudi.

– Az lehet, hogy te tudsz a legmagasabbra ugrani, de nálam nagyobbakat senki sem tud lépni – vágta rá Colos Cecil.

– Az mind semmi! – legyintett rájuk Talpas Tóni. – Fogadjunk, hogy egyikőtök sem tud átkelni a tó túloldalára!

Tipli végighallgatta a robotok vitáját, majd közelebb lépett hozzájuk.

– De jó, hogy jöttél, Tipli! – kiáltott fel örömeben Rugóláb Rudi. – Legyél te a bíró! Megmutatjuk, mit tudunk, és dönts el, melyikünk a legügyesebb!

– Én nem tudom... – szabadkozott Tipli, de a robotok nem hagyták elmenni.

– Mondd meg, ki a legügyesebb! – követelőzött Talpas Tóni és Colos Cecil is.

Mit volt mit tenni, Tipli leült egy farönkre, és várta a robotok bemutatóját. Rugóláb Rudi volt az első. Neszifutott, dobbantott egyet, és rugólábaival olyan magasra ugrott, hogy a fák lombkoronáját is elérte.

– Ez igen! – tapsolta meg Tipli az egyedülálló mutatványt.

– Most én jövök! – kiáltotta Colos Cecil, és colstok formájú lábain két lépéssel átjutott a tisztáson.

– Nahát! – lelkesedett Tipli. – Te is nagyon ügyes vagy!

Cecil, arcán elégedett mosollyal lépdelt vissza a tisztás túloldalára.

– Most én következek – gurult elő Talpas Tóni. – Gyertek utánam! Megmutatom, hogy mit tudok.

A közeli tó partjához gurult a lánctalpaival.

– És most lássatok cso-

dát! – kiáltotta, és szép lassan belegördült a vízbe.

Egyre mélyebbre és mélyebbre süllyedt, és hamarosan eltűnt a víz alatt. A robotok lélegzet-visszafojtva nézték Tóni bemutatóját. Tipli már aggódott is egy kicsit. De nem sokkal később a kis lila lánctalpas robot előtűnt a vízből a tó túlsó partján. Tipli ujjongott örömeiben.

– Ez fantasztikus! – kiáltotta lelkesen. Amikor újra mindannyian a tisztáson voltak, a robotok kérdően fordultak Tipli felé.

– Na, melyikünk az ügyesebb?

– Hááát, ööö – hebegett-habogott a robotgyerek. – Rudi nagyon magasra ugrott, Cecil nagyon nagyot lépett, Tóni pedig a víz alatt tud közlekedni, miközben az iszapban sem süllyed el. Mindhárman nagyon ügyesek vagytok. Én nem tudom eldönteni, hogy ki az ügyesebb – felelte őszintén a robotgyerek.

– De ez így nem igazság – kezdte a kakaszkodást Rugóláb Rudi.

– Miért, mert nem te nyertél? – gúnyolódott Tóni.

– Nem ért hozzá ez a robotgyerek – legyintett Cecil.

És a vita tovább folytatódott hármójuk között.

– Van egy ötletem – mondta végül Rugóláb Rudi. – Holnap jöjjünk vissza, és folytassuk a versengést.

Ez az ötlet mindhármuknak nagyon tetszett. De Tipli ezt már nem hallhatta, mert mesze járt.

Este, lefekvés előtt a kis robotgyerek bekapcsolta a tévét.

„Holnap felhőszakadás várható Kerékváros környékén. Aki tud, húzódjon magas helyre!” „Ajjaj, még ez is! Pedig nekem holnap is be kell mennem a városba” – pörögtek Tipli gondolatai.

Amint másnap felébredt, kinézett az ablakon. Szakadt az eső, mintha dézsából öntötték volna. Mielőtt elindult, meghallgatta a híreket.

„Kerékvárost elöntötte az ár. Több ház lakatlanná vált, a robotok kétségbeesetten mentik az értékeiket.”

„Azonnal indulok” – döntötte el Tipli, és már szaladt is az erdei ösvényen keresztül a városba. Útközben belefutott

a három robotgyerekbe, akik még mindig azon vitatkoztak, hogy ki az ügyesebb.

– Gyertek velem! – utasította őket.

A robotok a nyomába eredtek. Hamarosan megérkeztek a városba, ahol siralmas látvány fogadta őket. Az utcákon hömpölygött a víz.

– Na, fiúk! Most mutassátok meg, hogy mit tudtok! **Rugóláb Rudi**, te fogd a gyerekeket, és addig ugrálj velük a magasba, amíg fel nem ültetted mindegyiket annak a fának a legmagasabb ágára – magyarázta Tipli **a kék robotnak**.

– Igenis, főnök! – vágta haptákba magát a rugólábú, és a következő pillanatban már ugrált is a gyerekekkel a magasba.

– Gyere ide, Colos! Ugye, te tudsz a legnagyobbat lépni? Fogd ezeket a holmikat, és hord fel a domb tetejére!

– Talpas, te velem jössz! Én a nyakadba ülök, te pedig lemerülsz a víz alá, ahogyan azt tegnap mutattad.

Így is tett a **kis lila robot**.

Mivel a város egy völgyben feküdt, megkeresték azt a pontját, ahonnan egy kis lapátolással elvezető árkot lehetett ásni. Tipli széleseben forgatni kezdte a lapátkarjait. Hamarosan el is készült a csatorna, amin keresztül sebesen zúdult kifelé a felgyülemlt víz.

Kerékváros megmenekült. Néhány órával később a városlakók már az iszapot takarították a házaikból és az utcákról. Tipli és barátai boldogan sétáltak végig a főúton, mert tudták, hogy az ő segítségük nélkül a város talán el is pusztult volna.

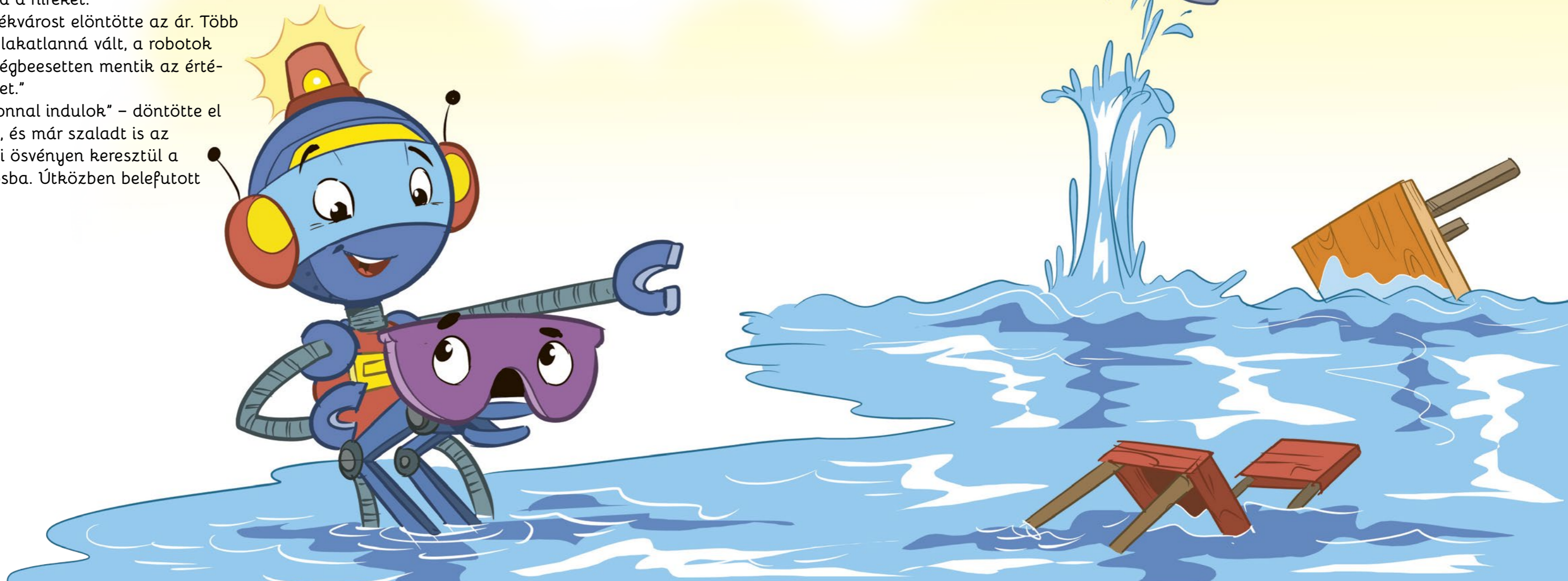
– Na, ki az ügyesebb? – fordult a robotok felé Tipli.

– Hát én! – vágta rá Rugóláb Rudi.

– Meg én! – folytatta Colos Cecil.

– És én! – mosolygott Talpas Tóni.

– Így igaz. Mindannyian nagyon ügyesek vagytok. Sőt már nemcsak ügyesek, hanem a város hősei is – zárta le a vitát egyszer, s mindenkorra Tipli, a robotgyerek.

ALVIN, a hantás bűvárhajó

Alvin és Ferka nagyon jó barátok voltak, de mivel Alvin mélytengeri bűvárhajó, Ferka pedig versenyautó volt, kevés időt töltöttek együtt. Ráadásul Alvin az óceán partján lakott, és csak a vízen, sőt leginkább a víz alatt közlekedett. Ezért aztán Ferka elhatározta, hogy meglátogatja.

Amikor megérkezett a kikötőhöz, Alvin éppen élménybeszámolót tartott két társának, Péternek és Tominak arról, hogyan járt túl Százfogú, a cápa eszén.

– És amikor már azt hittem, hogy leráztam, hirtelen felbukkant mögöttem. Előbb jobbra, aztán balra fordultam, majd egy kiálló sziklaszirt mögé bújtam. Az a bumburnyák meg továbbbúszott, észre sem vette, hogy kicseleztem.

– Hú, tényleg? – kérdezte elragadtatva Péter. – És nem féltél?

– Egy cseppet sem – hengegett a piros bűvárhajó.

– Bárcsak én is ilyen bátor lennék! – sóhajtott fel Tomi.

– Majd egyszer megmutatom, hogyan kell ezt csinálni

– tódított tovább Alvin. Ekkor vette észre a barátját.

– Szia, Ferka! Mi szél hozott erre? – kérdezte.

– Rég láttalak, gondoltam, meglátogatlak – felelte mosolyogva a versenyautó.

– Jól tetted – mondta a bűvárhajó.

– Mesélj még, szívesen hallgatom a kalandjaidat – biztatta Ferka.

– Ó, nem olyan izgalmas az én életem – visszakozott Alvin.

– Dehogynem – szólalt meg Péter. – Az én kedvencem a murénás sztori. Meséld el újra! – kérlelte barátját a kék bűvárhajó.

– Na, jó, a kedvedért. Az úgy kezdődött, hogy...

Ferka és a bűvárhajók szájatva hallgatták Alvin történetét. Hogy mekkorára tátotta a száját a muréna, és milyen hegyesek voltak a fogai... De ő persze egy ügyes trükkel kicselezte.

Másnap reggel a kikötő marcona parancsnoka magához hívatta a bűvárhajókat.

– Amíg maguk aludtak, én dolgoztam. Három világító gömböt rejtettem el a tengerben. Keressék meg azokat! A legügyesebb képviseli a csapatunkat a nemzetközi bűvárhajóversenyen.

– Ez aztán a megtiszteltetés! – csettintett Ferka.

A három bűvárhajó és Ferka izgatottan várták a verseny kezdetét. A parancsnok jelzésére a bűvárhajók lemerültek. Mindegyikük más-más irányba indult el. A leg hamarabb Alvin találta meg a világító gömböt. Büszkén mutatta a parancsnoknak, amint felbukkant a víz alól.

– Teljesítettem a feladatot, uram!

– Szép volt, fiam! – mondta elismerően a parancsnok.

Ferka boldogan tükkölt örömeiben.

A következő pillanatban Péter bukkant a felszínre.

– Megtaláltam, uram! – kiáltotta.

– Remek eredmény, Péter! – biccentett elismerően a parancsnok. – Most már csak Tomira várunk.

Alvin, Péter, Ferka és a parancsnok türelmesen várt. Mindannyian arra számítottak, hogy Tomi is felbukkan hamarosan.

De Tom nem jelentkezett. Fél nap várakozás után a parancsnok így szólt Alvinhoz:

– Alvin, fiam! Te leszel a mentőexpedíció vezetője. Péterrel együtt elindultok, és megkeresitek ezt a lóköti Tomit.

Mindketten kaptok egy-egy adóvevőt, hogy mentés közben is beszélhessünk egymással.

– Igenis, uram! – felelték egyszerre. Alvin és Péter lemerültek a mélybe.

– Te emlékszel merre indult el Tomi? – kérdezte Péter.

– Azt hiszem, arra – mutatott

az óceán legsötétebb része felé Alvin. – Induljunk!

– Hát, jó. Téged bárhová követlek – mondta Péter, aki nagyon örült annak, hogy végre a bátor és csodálatra méltó Alvinnal együtt élhet át egy különleges kalandot. A két bűvárhajó elindult. Alvin ment elől, Péter mögötte.

– Tudod, Alvin, én csak azért vállaltam ezt a feladatot, mert te olyan bátor vagy. Szerettem volna egyszer veled együtt részt venni egy küldetésben – szólalt meg Péter.

– Gyerünk! – mondta magabiztosan Alvin, bár maga sem tudta, hová.

A kék homályból egyszer csak derengeni kezdett egy sárga folt.

– Ott lesz! – mutatott előre Alvin, és magasabb sebességre kapcsolt. De ekkor a semmiből felbukkant Százfogú, a cápa. Egyenesen Alvin felé úszott.

– Gyerünk, Alvin, cselezd ki! – vetette oda Péter, de Alvin a zöld barátja mögött keresett menedéket.

S mivel Peter zöld volt, a tökéletes álca miatt Százfogú békésen elúszott mellettük.

– Azt hittem, hogy megleckézteted – kérte számon csalódottan Péter.

– Erre most nem érünk rá – felelte türelmetlenül Alvin, azzal tovább úsztak.

De még mielőtt megérkeztek volna, a sziklafal egyik üregéből egy muréna bukkant elő, és a mozgó vízi járművekre támadt.

Péter nagyon megijedt, de Alvin társasága azonnal megnyugtatta. Ám meglepődve tapasztalta, hogy Alvin még nála is jobban megrémült.

„Talán mégsem akkora hős ez az Alvin.” – futott át az agyán a gondolat, de hamar elhessegette.

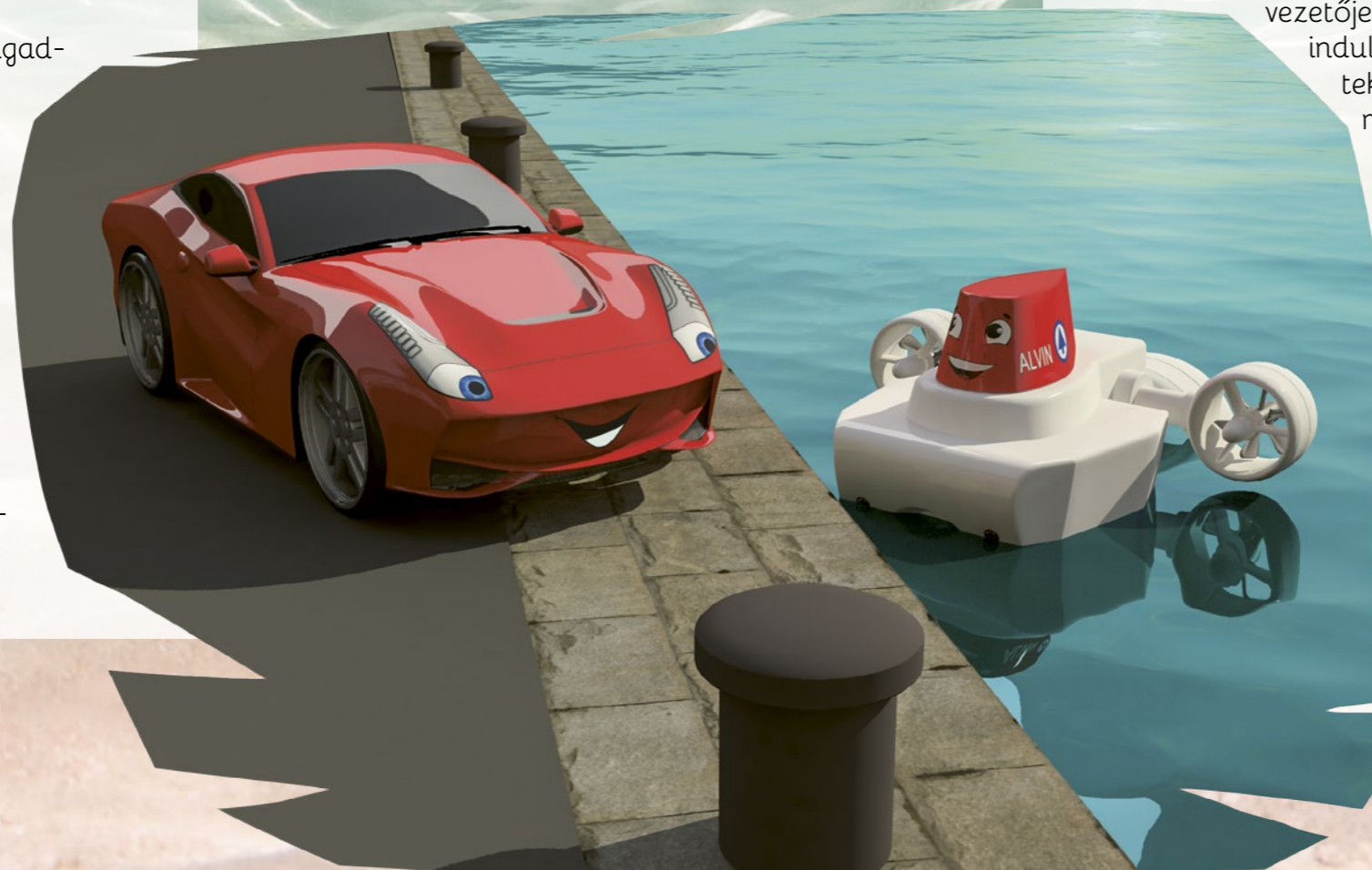
Hamarosan megérkeztek Tomihoz, akinek a fogókarja beakadt a sziklarésbe, és sehogyan sem tudta kiszabadítani onnan.

– Helló, Tomi! Mi történt veled? – kérdezte Alvin.

– Benyúltam a gömbért, amit szinte azonnal megtaláltam, de beszorult a karom, és sehogy sem tudom kiszabadítani.

– Majd én segítek neked – közelítette meg Alvin.

De abban a pillanatban, amint benyúlt az

üregbe, apró bébipolipok rajzottak ki belőle, és rátapadtak Alvin burkolatára.
– Hess, hess! – próbált tőlük megszabadulni Alvin. – Hagyjatok békén! – kiáltozta kétségbeesetten, majd elrugaszkodott. Azt azonban elfelejtette, hogy még mindig kapaszkodik Tomiba. A hirtelen mozdulattól megrepedt a Tomi karját fogáságban tartó

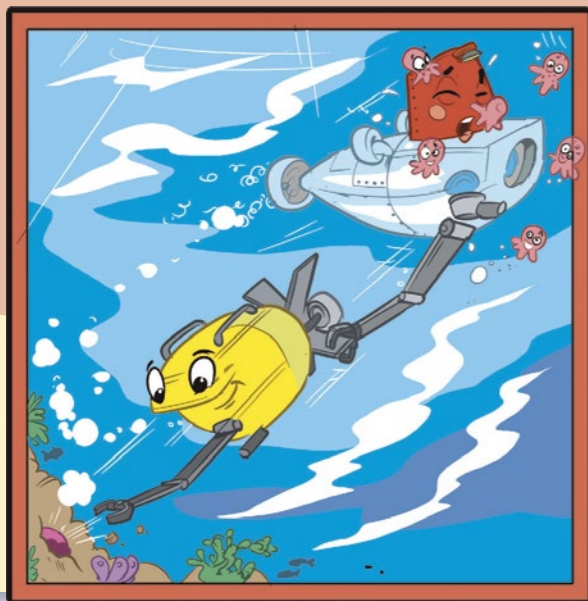
szikla, és a sárga bűvárhajó is eltávolodott tőle. Péter csak nézte Alvint. Egy pillanatra úgy tűnt neki, mintha Alvin, a legbátrabb bűvárhajó megijedt volna a kicsi polipoktól, de a nagyszerű mentőakciója újra lenyűgözte.
A felbukkanó bűvárhajókhoz odasietett a parancsnok és Ferka.

– Itt van az utolsó gömb, uram – adta át Péter.
– Köszönöm – felelte a parancsnoknak. – Mindannyian teljesítették a feladatot, de a leggyorsabb, a legügyesebb és a legbátrabb Alvin volt, ezért őt illeti meg a dicsőség, hogy képviselheti a csapatunkat a nemzetközi bűvárhajóversenyen.
Ekkor Alvin lesütött fényszórókkal előúszott.
– Nézze uram! Köszönöm elismerő szavait, de ezúttal téved.
A parancsnok feszülten figyelte a bűvárhajót.
– Nem én, hanem Tomi volt a leggyorsabb, csak beszorult a fogókarja a sziklák közé.
– Lehet, hogy ő volt a leggyorsabb, de mégiscsak maga volt a legbátrabb, hiszen megmentette őt – válaszolta határozottan a parancsnok.
– Még ezt se mondanám, parancsnok úr. Igazából a gyávaságom miatt szabadítottam ki Tomit. Megijedtem a bébipolipoktól, és amikor nagy gázzal elrugaszkodtam a sziklától, magammal rántottam Tomit. Így történt.
Péter és Tomi kikerekedett fényszóróval hallgatták Alvin vallomását a saját gyávaságáról. De ahelyett, hogy csalódtak volna benne, tiszteletre méltónak tartották az őszinte vallomását. És ekkor Péter odaúszott hozzá.
– Tudod, Alvin, és azt hiszem, hogy mégis te vagy a legbátrabb közülünk. Képviseled te a csapatunkat!
– Én jobbat tudok – csillant fel a fényszórója Alvinnak. – Mi lenne, ha a csapatversenyen indulnánk, és mindhármónkat benevezne a parancsnok úr?
A mindig marcona parancsnok ábrázata megengyhült, és Alvin ötlete alapján mindhárom bűvárhajóját benevezte a nemzetközi versenybe.

Alvin, a hantás bűvárhajó

A képek alapján meséld el a történetet.

Állatkertben

Peti, Dani és Beni ikertestvérek. Mindannyian nagyon szeretnek állatkertbe járni. De mindenkinek más a kedvenc állata. Most is éppen ahhoz igyekeznek. Kövesd végig a ceruzád hegyével az útvonalukat, és megtudod, kinek mi a kedvence!

ALVIN, a bűvárhajó

A nagyobb propellerek hajtanak előre és hátra.

A kisebb propellereim a pontos manőverezésben segítenek.

Háromfős legénységem az uszonyomon keresztül jut le a kabinba.

A legénység a kitekin-tőablakon keresztül szemlélheti a tenger mélyét.

Robotkarom a vezetőfülkéből irányítható. Ezzel veszek mintát, tartom a videókamerát, de a segítségével akár egy vastag kábelt is át tudok vágni.

Most ismét egy nagyon érdekes kalandban lesz részed. A barátom bemutatásához ugyanis a tenger vizébe kell lemerülnünk. Ráadásul olyan mélyre, ahová rajta kívül más hajó nem is képes lejutni. Ismerd meg Alvint, a bűvárhajót!

A sötét mélyben a nagy fényerejű lámpám ad világosságot.

A begyűjtött mintákat ebbe a kosárba teszem.

Keressünk kincset!

Egy kutatócsoport megtalálta a híres kalózkapitány, Fekete szakáll elsüllyedt hajóját. Vajon kincset is rejt az elsüllyedt bárka? Alvin segít kideríteni, induljunk kincskeresésre!

1. Alvint egy szállítóhajó juttatja el a megadott helyre.

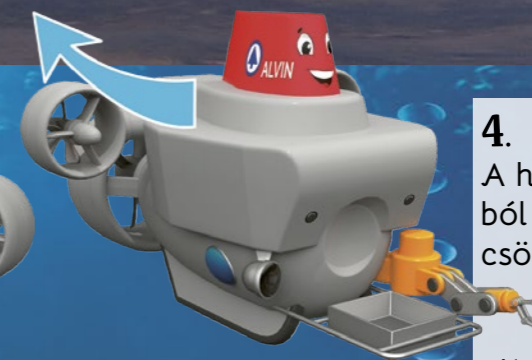
2. A kis bűvárhajó vizet szivattyúz a tartályaiba. Ezzel növeli a saját tömegét, és süllyedni kezd.

3. Nézd, milyen ügyes! Alvin valóban talált egy kincseshátát.

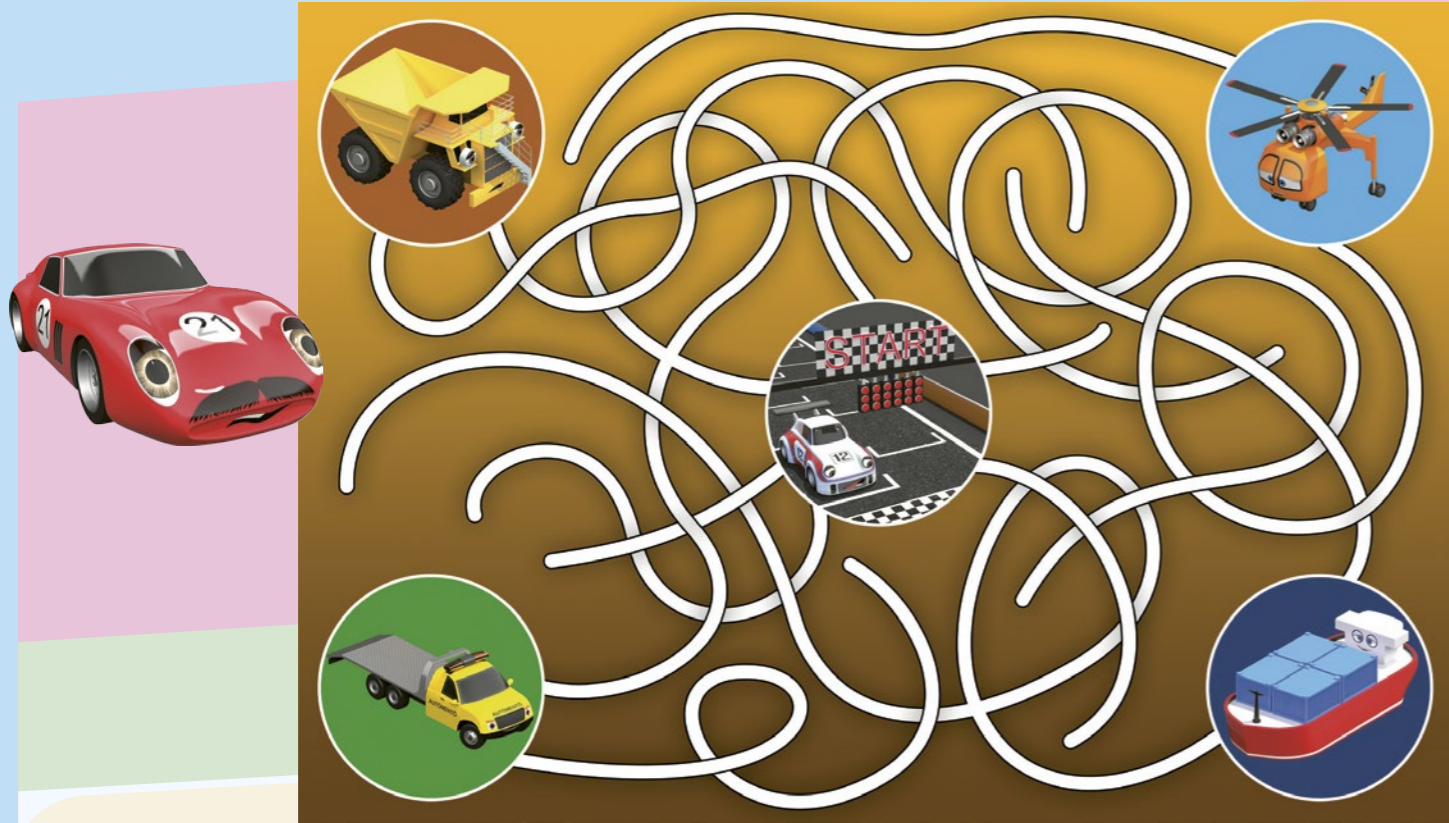

4. A hajó fölfele tart. Tartályai- ból kipréseli a vizet, a tömege csökken. A propellerek pedig gyorsan a vízfelszínre emelik Alvint. Az expedíció sikeres volt, a bűvárhajó kincsekkel tér vissza a szállítóhajóra. Következhet egy újabb érdekes küldetés!

Ki viszi el Nagyapót?

Az idős, vörös Ferrari újabb versenyre készül. A többiek már türelmetlenül várják a startvonalnál, de ő még el sem indult otthonról. Vajon melyik jármű fogja elszállítani? Megtudod, ha az ujjaddal követed a vonalakat!

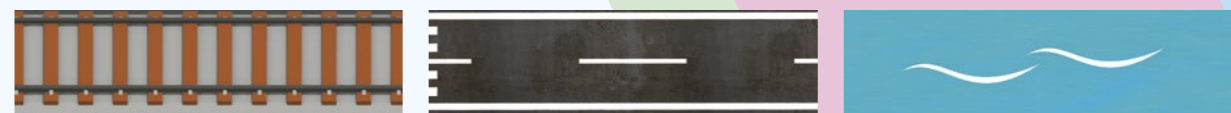
Késésben

A rossz időjárás miatt Peti csak késve tudta megkezdeni a földéken a permetezést. Most viszont olyan sebesen repül, hogy még a felhőket is átlukasztja. Melyiken repült át Peti? Karikázd be azt a felhőt!

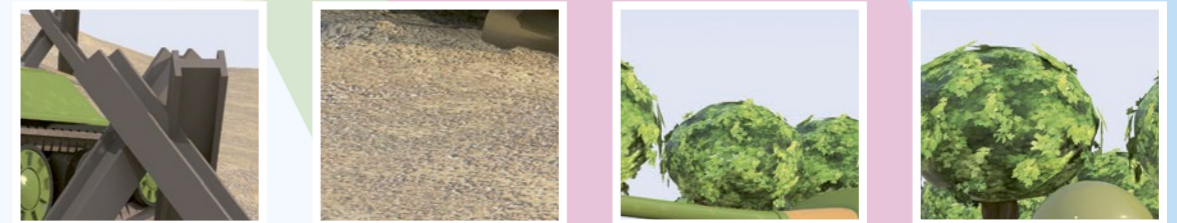
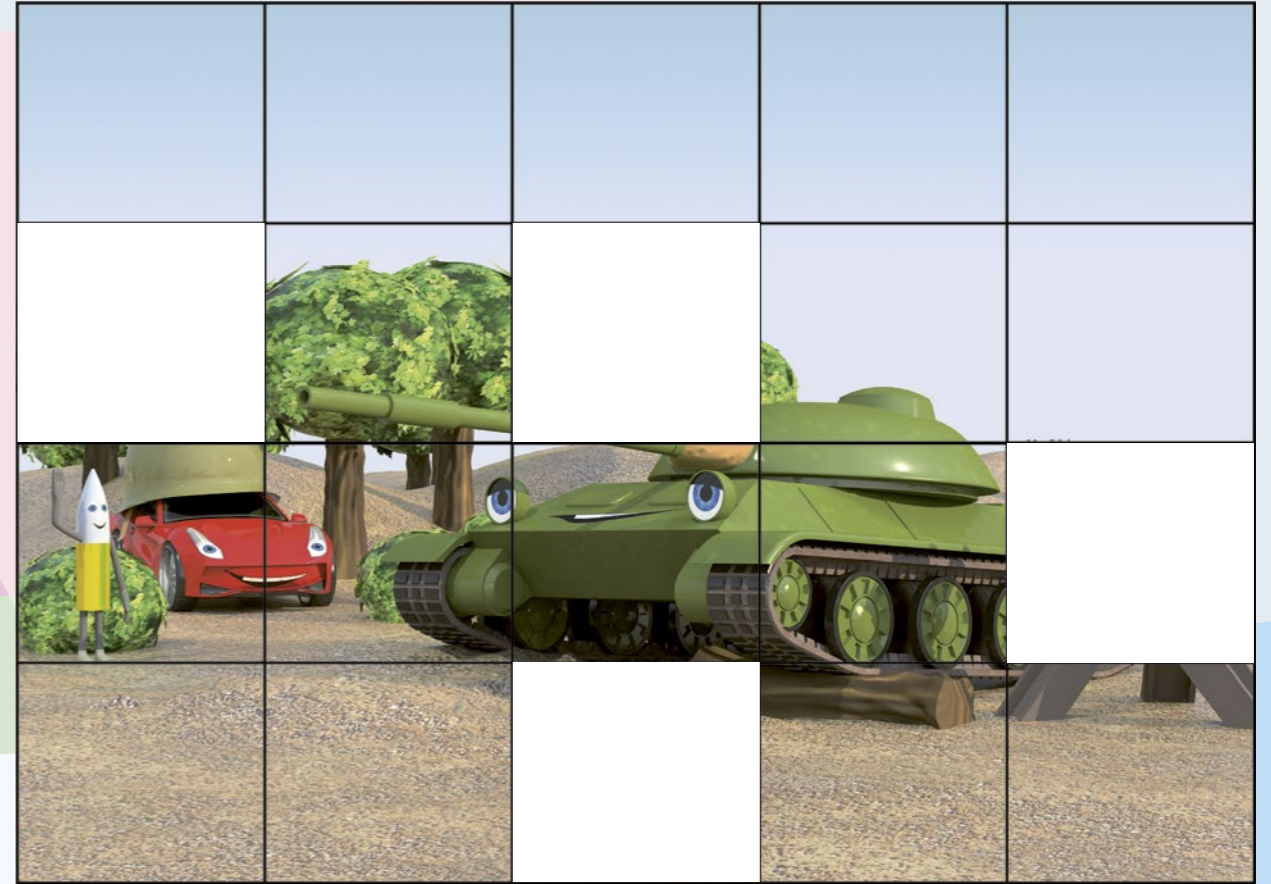
Regő nyomoz

Segíts Regőnek, a rendőrautónak! Ki hol közlekedjen: úton, vízen vagy síneken? Húzd a járműveket egy-egy vonallal a megfelelő helyre! kimaradt valaki? Ő hol közlekedik?

Hadgyakorlaton

Ferka elkíserte barátját, Taddeust a hadgyakorlatra. De az erről készült fotó sajnos elszakadt, és néhány darabot a szél is elfújta. Illeszd vissza a részleteket a helyükre!

Picurka

IJESZTGET

A hídépítésen Picurka volt a legkisebb. Ezért aztán nem is ő végezte az útsimítás oroslánrészét, hanem Tiporka, a legnagyobb úthenger. De miközben minden munkagép látástól vakulásig dolgozott, Picurka egész nap unatkozott. A nemrég kapott dudájával játszott a legtöbbet. Azonban nem sokára kitalált magának valami szórakozást. Gumikerekeinek köszönhetően észrevétlenül a nagy munkagépek mögé lopózott, és hangosan rájuk dudált. Ettől persze mindannyian jól megijedtek.

Picurka először Alexet, az aszfaltozógépet tréfálta meg. Épp, amikor a legtöbb forró aszfalttal egyensúlyozott, hirtelen rádudált, amitől Alex annyira megijedt, hogy elejtett egy nagy halom aszfaltot. Ezért az úttesten egy nagy hupli keletkezett.

– Megállj, Picurka! – dühöngött az aszfaltozó. – Ezt még

megkeserülöd! Tudod mit csinálnak az ilyen rakoncátlan kölykökkel?

– Nem – szemtelenkedett az úthenger.

– A vízbe lógatják őket! – mondta dühében az aszfaltozógép.

– Hiszi a piszi! – incselkedett tovább Picurka, majd visszagurult a garázsába.

Másnap Grafít, az útfestőt vette célba. Grafinak aznap különösen precíznek kellett lennie, mert az úttest felezővonalát festette. Néha szaggatott vonalat, néha pedig egybefüggő egyenest kellett húznia. Picurka, aki aznap is rettenetesen unatkozott, az útfestő mögé lopakodott, és nagyot dudált. Grafira megrémült, hogy egy kilométeren keresztül girbegurba csíkot húzott maga mögött.

– Ide figyelj, te gézengúz! – kiáltott dühösen Picurka után. – Tudod, mit csinálnak az ilyen pimasz, mihaszna munkagépekkel?

– Nem – nevetett Picurka.

– Belelógatják a vízbe!

– Hiszi a piszi! – szemtelenkedett megint a legkisebb úthenger, és kacarászva elgurult. Lefekvés előtt a garázsában kigondolta a másnapi tréfáját.

„Ma Tiporkát fogom megviccelni. Jól ráijesztek majd” – gondolta magában, és már előre kuncogott.

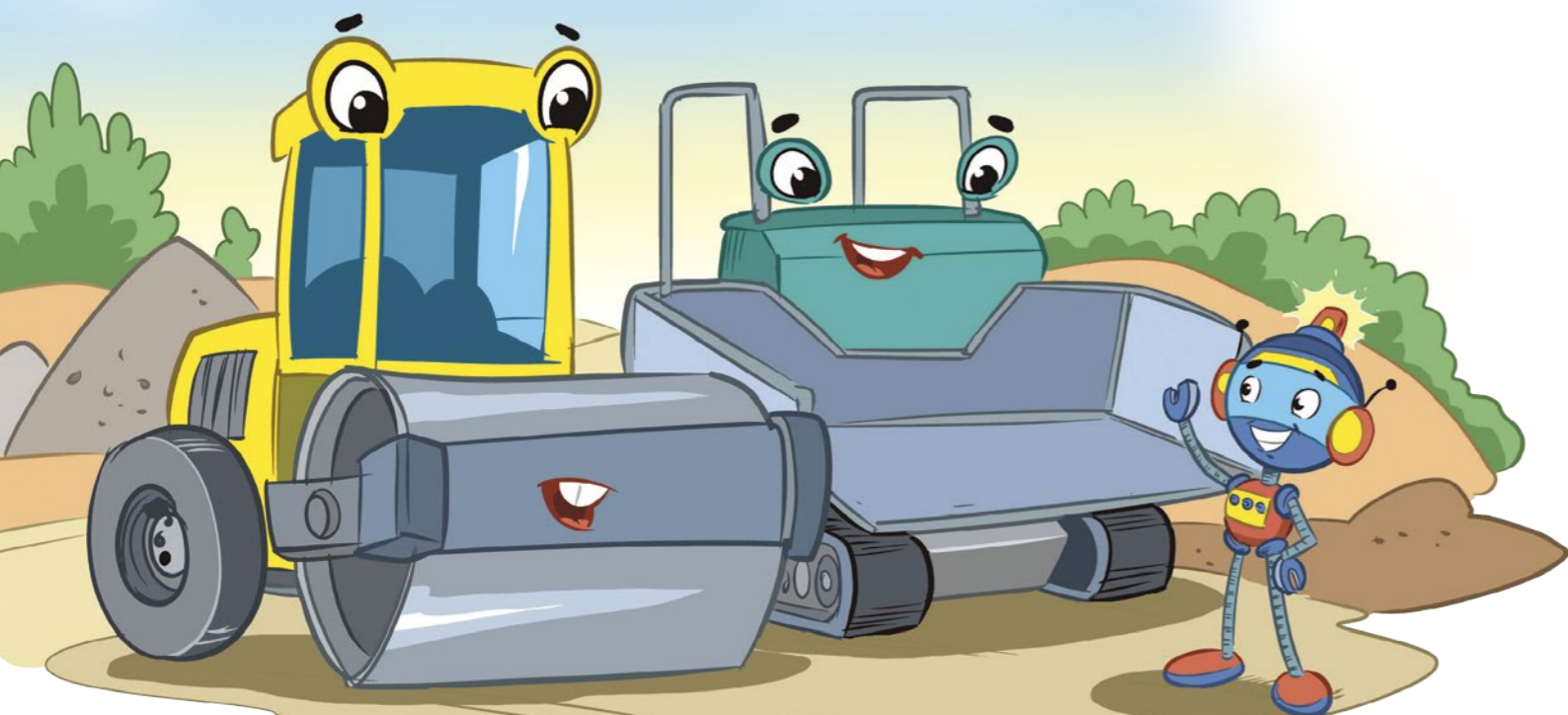
Tiporka korán kezdte a munkát, mert tudta, hogy aznap nagyon hosszú útszakaszt kell elsimítania. Tipli, a robotgyerek éppen akkor járt arra, és fültanúja volt mindennek. Tiporka javában dolgozott, amikor Picurka akcióba lépett. Hangtalanul mögégurult, és hirtelen megnyomta a dudáját. Az éles hangtól Tiporka megugrott, így újabb hupli keletkezett az úton.

– Hengerek ura! – kiáltott fel

Tiporka. – Nagyon megijesztettél! – Hát szabad ilyet csinálni?

– méltatlankodott az úthenger.

– Volt nekem egy ilyen ismerősöm, aki mindenkit megijesztett. Tudod mi történt vele?

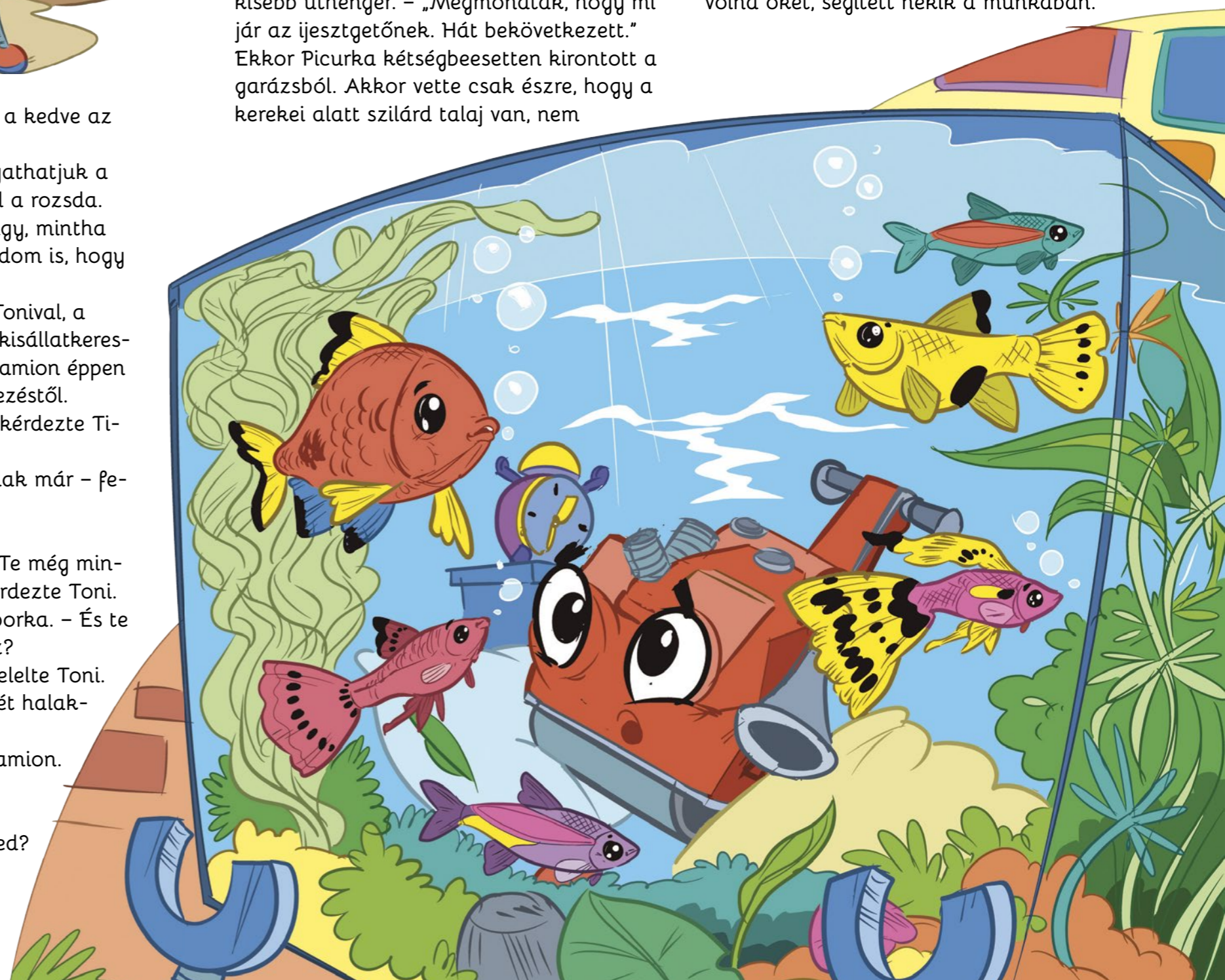

– Honnan tudnám? – kérdezte a kölyök.
 – Egy daru a vízbe lógatta.
 – Haha, hiszi a piszi! – incselkedett vele is a kicsi úthenger.
 Vasárnap lett. Tipli kilátogatott az útépitésre. A munkagépeknek pihenőnapjuk volt. Reggel, amikor Picurka még aludt, összejöttek és beszélgetni kezdtek.
 – Képzeljétek el, ez a pimasz kis gép a múltkor úgy megijesztett, hogy elejtettem egy halom aszfaltot – kezdte a panaszkodást Alex.
 – Az semmi – folytatta Grafi – , én egy kilométeren keresztül girbegurba vonalat húztam magam után.
 – Tegnap meg engem ijesztett meg – folytatta Tiporka.
 – Erről le kell szoktatni – mondta Alex.
 – De hogyan? – kérdezte Grafi.
 – Majd együtt kitaláljuk – mondta Tipli. A három munkagép összedugta a fejét, és kitervelték, hogyan leckéztethetnék meg Picurkát.
 – Én vízbe lógatással fenyegettem – vallotta be Alex.
 – Én is – mondta Grafi.
 – Tudjátok, mit? – kezdte Tiporka. – Ijesz-

szük meg, hátha akkor elmegy a kedve az idéltlen viccelődéstől.
 – Ugyan már, Tiporka, nem lógathatjuk a vízbe. Még végül tényleg beleáll a rozsdá.
 – Persze, persze, de tehetünk úgy, mintha éppen ezt tettük volna vele. Tudom is, hogy mit kell tennem.
 Tiporka felvette a kapcsolatot Tonival, a narancssárga kamionnal, aki a kisállatkereskedések szolgálatában állt. A kamion éppen úton volt, nem messze az építkezéstől.
 – Erre tudnál fordulni, Toni? – kérdezte Tiporka.
 – Hát persze, úgyis régen láttalak már – felelte Toni.
 Hamarosan meg is érkezett.
 – De jó, hogy látlak, barátom! Te még mindig a huplikát simítgatod? – kérdezte Toni.
 – Igen – felelte mosolyogva Tiporka. – És te még mindig állatokat szállítasz?
 – Ahogy mondod, barátom – felelte Toni.
 – Nincs nálad véletlenül egy-két halakkal teli akvárium?
 – Hogyne lenne – vágta rá a kamion.
 – Kölcsön tudnád adni egy kis időre? – kérdezte.
 – Igen, de miért van rá szükséged?

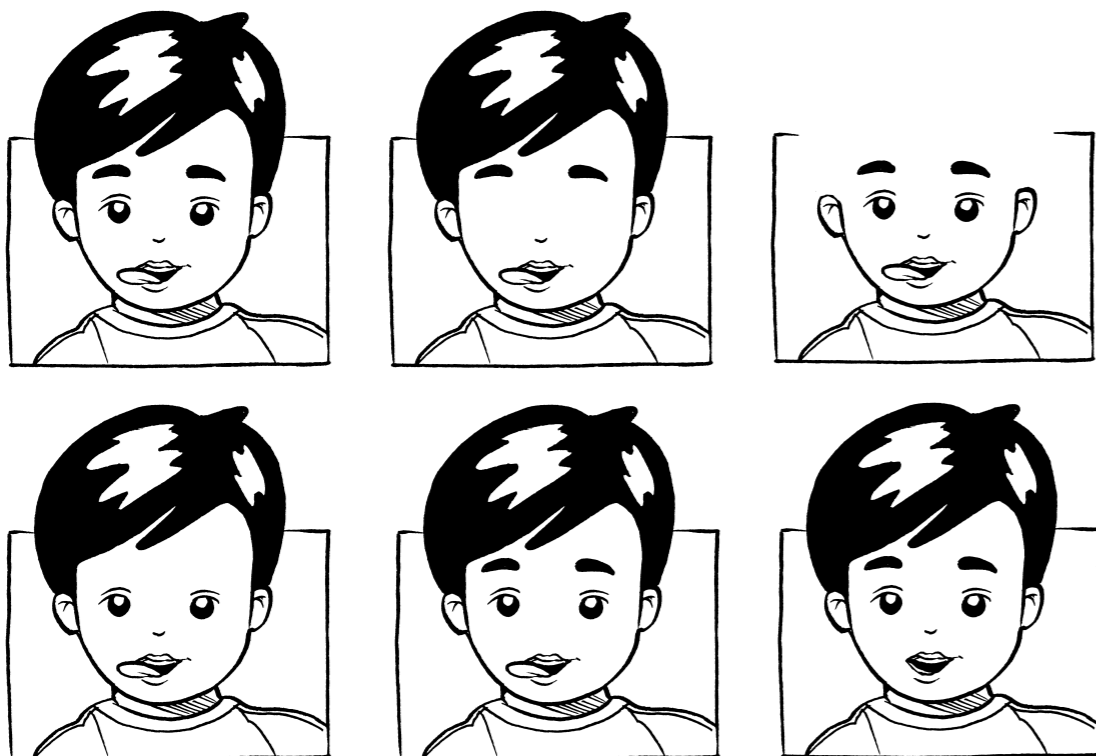
– Bízz bennem, az utolsó vízibolháig visszszakapod őket.
 – Segíts, Tipli!
 Toni odaadta mindkét akváriumát Tiplinek, aki azokat a kis úthenger garázsának ablakába tette.
 Reggel, amikor Picurka felkelt, szokás szerint kinézett az ablakon. Először nem hitt a szemének, amikor meglátta az üveg mögött úszkáló halakat.
 „Hát megtették” – sóhajtott fel. – „Szóval bedobtak a vízbe.”
 A többiek közben Picurka garázsa körül álltak, és várták a hatást.
 „Meg is érdemeltem” – szállt magába a legkisebb úthenger. – „Megmondták, hogy mi jár az ijesztgetőnek. Hát bekövetkezett.”
 Ekkor Picurka kétségbeesetten kirontott a garázból. Akkor vette csak észre, hogy a kerekei alatt szilárd talaj van, nem

pedig víz. Kikerekedett szemmel nézett az előtte álló járművekre.
 – Hát ti is itt vagytok? – kérdezte tőlük.
 – Igen – felelte Tiporka. – Egy kicsit megtréfáltunk, de ugye nincs harag?
 – Nincs, nincs – hebegte Picurka. – És ti megbocsátotok a korábbiakért?
 A három munkagép összenézett.
 – Hát persze, Picurka, ha megígéred, hogy soha többé nem csinálsz ilyet.
 Picurka lesütött lámpákkal húzódott vissza a garázsába. Másnap azonban ő volt az első, aki kiért az építkezésre. Segített előkészíteni a terepet, odagurult minden munkagép mellé, és ahelyett, hogy megijesztette volna őket, segített nekik a munkában.

Mi hiányzik?

Figyeld meg a képeket, és az első alapján mondd el, hogy a többin melyik testrésze hiányzik a kisfiúnak!

Gumimacis nyelvtorna

Vegyetek egy zacskó gumimacit, és kezdődhet a vidám nyelvtorna!

1. Tegyéle az asztalra három-négy szem gumimacit! Próbáld úgy felvenni, hogy a keziddel nem segítesz, csak a száddal és a nyelveddel ügyeskedve!
2. Nyújtsd ki a nyelvedet! Tarts meg rajta egy kismackót!
3. Tegyéle a kinyújtott nyelvedre egy gumimacit! Óvatosan mozdítsd el a nyelvedet jobbra-balra úgy, hogy a mackó ne essen le!
4. Tegyéle a nyelvedre egy kismackót! Nyújtsd ki a nyelvedet, majd húzd be a szádba háromszor! A maci ne essen le!
5. Tegyéle a nyelved hegyére egy kismackót, és emeld magasra az orrod alá! Tartsd itt minél hosszabban!
6. A macik nagyon szeretik a mézet. Ha te is szereted, kend körbe az ajkadat mézzel, és nyalogasd le a nyelveddel!

HÓFEHÉR KRISTÁLYOK

TUDÓS OVIS

Amire szükséged lesz:

2 zacskó szódabikarbóna
forró víz
tisztá edény
üvegpohár
zsinór
gemkapocs
ceruza
szalvéta
kanál

1. Vágj egy darab zsinórt, és kösd az egyik végét a gemkapocsra.

Vedd elő a poharat, fektesd rá keresztbe a ceruzát. Lógasd bele a gemkapocsot a pohárba úgy, hogy az ne érje az alját. Ha kimérted a távolságot, kösd a zsinór másik végét a ceruzára.

2.

Kérj meg egy felnőttet, hogy öntsön 2 dl forró vizet egy hóálló üvegedénybe. Adj hozzá egy kanál szódabikarbónát, majd alaposan keverd össze. Ha feloldódott, adj hozzá még, és keverd össze. Ezt addig ismételd, amíg már oldatlan szódabikarbóna is lesz az edényben. (7-8 kanállal is beletehetsz.)

3.

Várd meg, amíg a fel nem oldódott szemcsék leülepsznek, majd óvatosan öntsd át az oldatot az üvegpohárba. Vigyázz, hogy oldatlan szódabikarbóna ne kerüljön át.

4.

Merítsd bele a zsinórra kötött gemkapocsot, és hagyd benne, amíg teljesen ki nem hűl az oldat.

5.

Fedd le egy szalvétával, hogy lassabban hűljön, majd várj türelmesen.

6.

MIÉRT?

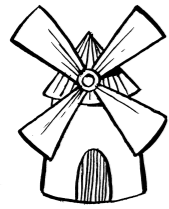
A meleg vízben sokkal több szódabikarbóna képes feloldódni, mint a hidegben. Ahogy hűlni kezd az oldat, a szódabikarbóna lassan kiválik, és hófehér kristályok formájában ráakad a gemkapocsra. Minél lassabban hűl az oldat, annál szebb kristályaid lesznek.

Mit tapasztalsz?

Nyelvtörő

Próbáld elismételni a hallott nyelvtörőket!
Nem baj, ha nem elsőre nem sikerül, egy kis gyakorlással biztosan menni fog.

Jól járnak a molnárok,
mikor jó nyár jár rájuk!

Sárga csíkos cinkcsészében
cukros csirkecomb.

Jakab kapujában
hatvanhat tarka
vak vadgalamb ül.

Egy meggy mag
meg még egy
meggy mag.

Ahogy a pap ír,
úgy telik a papír.

Fafaragó Ferkó
fokost faragott.

Két kék kőkút körül
forog öt török nyúl.

Két szép pék
éppen kenyeret
tép szét.

Két kis mókás mokus-
munkás makkos-má-
kos rétest majszol.

Fekete bikapata
kopog a patika
pepita kövén.

Rózsaszín
süندisznócska
zöldleveles
uzsonnája.

Lám, a láma
ma nem áll a
málna alá.

Rájár a rájára
a rúd.

Halló, Lajos!
A te hajad
hajolajos?

A labdában az a jó, hogy guríthatod,
dobhatod, rúghatod, pattogtathatod.
Játszhatsz vele egyedül vagy másokkal.
Vedd elő kedvenc labdádat, és máris
kezdődhet a játék.

Labdás mocorgás

KÖRBEGÖRGETŐ

Tedd a labdádat a hasadra. Gurítsd
körbe többször a derekad körül.

CIPEKEDŐ RÁK

Rákjárásban hordozd kör-
be hasadon a labdát.

BILLEGETŐ

Feküdj a hátadra, és a labdádat szorítsd a tér-
deid közé. Fordítsd a lábaidat az egyik, majd a
másik oldalra úgy, hogy a labda ne guruljon el.

FEKVŐ NYOLCAS

Tedd a labdát a földre. Gurítsd apró mozdulatokkal
a lábaid között a talajon. Ha jó irányban haladsz,
lefejtetett nyolcas számokat fogsz rajzolni.

CÉLOZGATÓ

Támaszd a hátadat egy
vastag fatörzsnek. Lépj
előre annyi óriáslépést,
amennyi éves vagy.
Fordulj a fa felé, célozd
meg a törzsét, és pró-
báld eltalálni a labdával.
Próbálkozhatsz két kéz-
zel, és egy kézzel is.

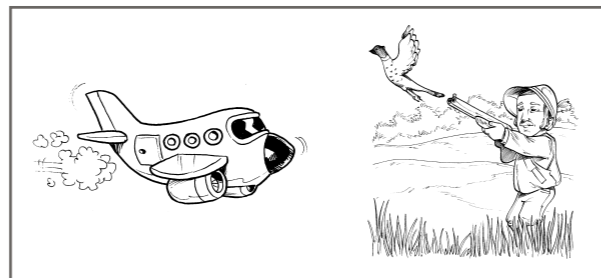
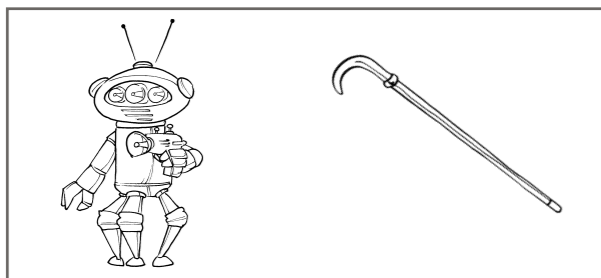
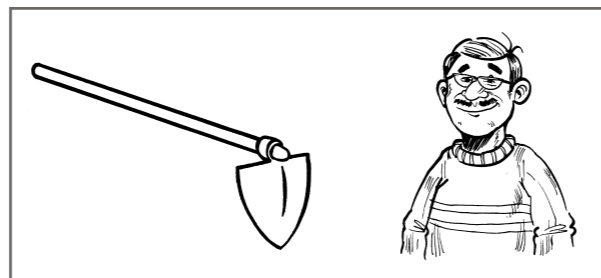
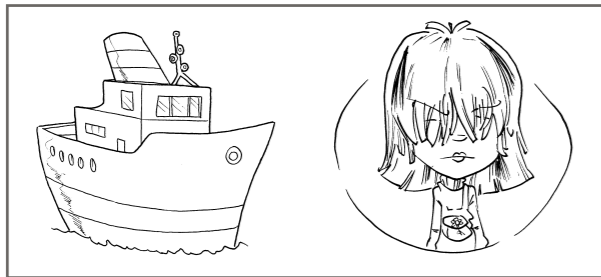
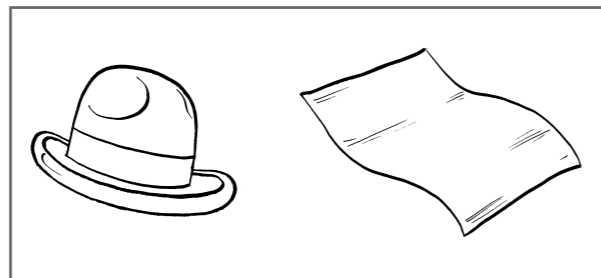
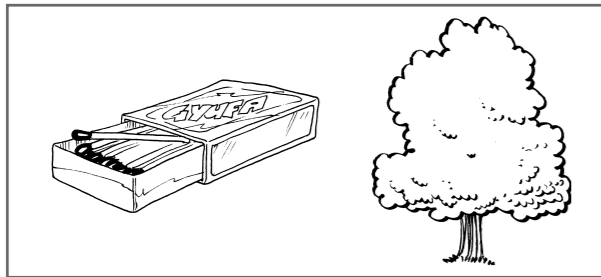
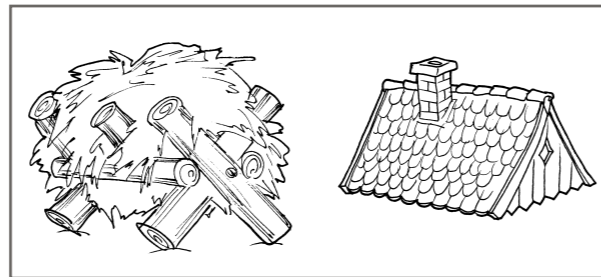
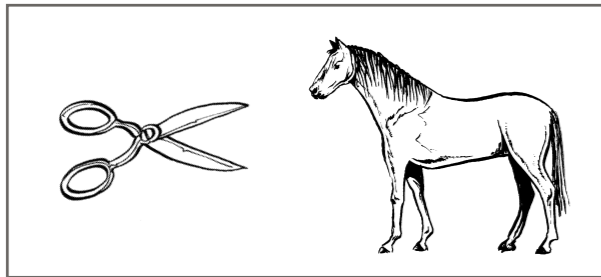
PATTOGTATÓ

Pattogtasd a földhöz a labdát. Amikor már jól
megy, próbáld ki a másik kezeden is. Közben
mondogasd ütemesen ezt a kedves mondókát:

*Száll a labda röpp, röpp,
száll rajta a pötty, pötty.
Kislány dobja, fiú kapja,
itt a labda, ott a labda!*

Szóbújócska

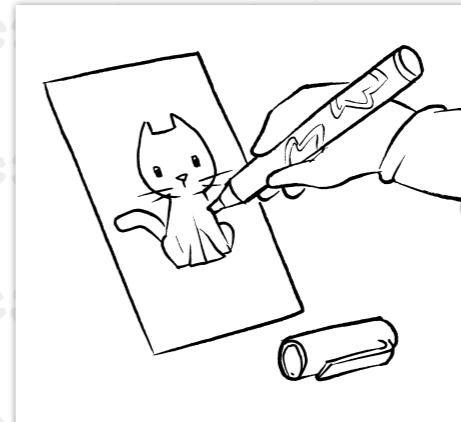
Minden szóban elbújt egy másik is, pl. tanya – anya.
Figyeld meg a képpárokat, és találd ki, milyen szavak bújtak el bennük!

FORGOLÓDÓ

Amire
szükséged lesz:
egy kancsó víz
üvegpohár
kicsi papírlap
filctoll

1. Rajzolj a papírra egy egyszerű képet, ami valamelyik kezed felé fordul.

2. Tedd az asztalra az üres poharat, és kissé hátrébb állítsd fel a rajzodat.

3. Töltsd meg a poharat vízzel.

Mit tapasztalsz?

Megfordult a cica.

MIÉRT?

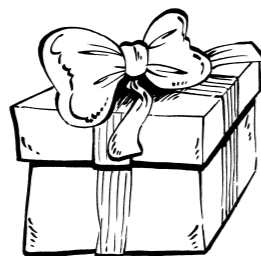
Amikor üres a poharad, a fény áthalad rajta. Amikor megtöltöd vízzel, a fény „beleütközik” a vízbe, és más irányban halad tovább, ezért látszik úgy, mintha a kép megfordulna.

Ajándékok

Hallgasd meg a dobozok alatti titkos feliratokat, és próbáld megfejteni, milyen ajándékot rejtenek! A képek segítenek kitalálni.

é-í-ő-o-a

a-a

e-e-ö

ö-e-a

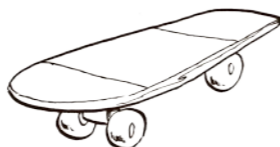
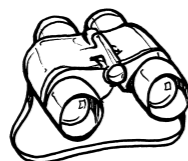
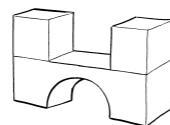
a-i

á-ő

i-a-u-ó

Szeretnél te is egy igazi mesében szerepelni? Tornázz velünk, és megtudhatod, milyen mesebeli kiskakasnak vagy kapzsi török császárnak lenni! Találj ki te is tornamutatványokat a legkedvesebb meséidre!

Mesés mocorgás

„...csak ott kapingált a kiskakas a szemétdombon...”

Tegyél a földre egy kispárnát! Állj rá és egyik, majd másik lábaddal keresgélj, kapingálj a szemétdombon! Kapingálás közben kukorékolhatsz is!

„...szidd fel, begyem!”

Guggolj le, és kulcsold át a térdedet! Járj túl a török császár eszén! Lassan állj fel, és szívd fel az összes vizet majd az összes darazsat is!

„...felszállott a török császár ablakába...”

A bátor kiskakas egyre magasabbra repült, hogy visszaszerezze a gyémánt félkrajcárját. Lépj fel egy alacsony székre, majd lépj le róla!

„...a szolgáló belévetette a tűzbel...”

Változz lobogó tűzzé! Guggolj le, és hajladozz balra-jobbra, mint a lángnyelvek!

„...a darazsak jól megesipkedték a török császár fenekét!”

Pattanj fel, és kidüllesztett hassal, magas térdemeléssel menekülj a darazsak elől!

Igaz vagy hamis?

Mondatokat fogsz hallani. Dönts el a kép alapján, hogy igaz-e vagy hamis!
Ha hamis, javítsd ki!

Eszi a robotgépbe keveri a tésztát.
(hamis, robotgéppel keveri a tésztát)

Endre a kötélén egyensúlyozik.
(igaz)

Beninek átadja a helyét az idős néni.
(hamis, Beni adja át a helyét)

A királynő könyvet olvas az ágyban.
(igaz)

Vili megmossa a szappant a kezével.
(hamis, a szappannal mos kezét)

Peti a bevásárlókosziba pakolja az árut.
(igaz)

Tóni kezében hét lufi van.
(hamis, két lufi van a kezében)

MÁGNESES KÍSÉRLET

BUJKÁLÓ TÁRGYAK

Amire szükséged lesz:

műanyag palack
rizs vagy só
mágnes
gemkapcsok
tölcsér

1.

Szórj néhány gemkapcsot az üres palackba.

2.

Tedd a tölcsért a flakon szájába, és kanalazz bele a feléig rizszemeket.

3.

Csavard rá a kupakot, és rázd jól össze a tartalmát.

4.

Érintsd hozzá a mágneset a palackhoz, és lassan húzd felfelé.

Mit tapasztalsz?

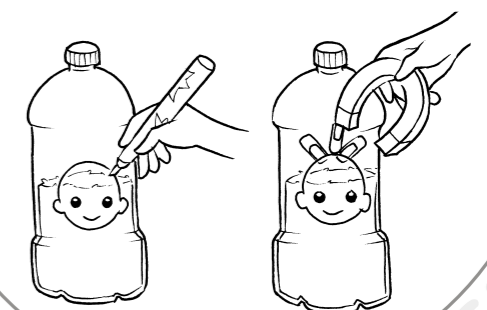
Megmozdultak és előbújtak a gemkapcsok!

MIÉRT?

A mágnes magához vonzza a fémből készült tárgyakat.

KERESGÉLJ! Érintsd a mágnesedet a hűtőhöz, a falhoz, a radiátorhoz. Mit tapasztalsz?

Készíts játékot!
Alkoholos filccel rajzolj haj nélküli fejet a palackodra.
Varázsolj frizurát kopasz Tóbiásnak!

VIZES
KÍSÉRLET

VARÁZSLATOS KACSATOLL

Amire
szükséged lesz:

2 kacsatoll
(vagy más
vízimadár tolla)
mosogatószer
egy kis tál
egy tányér

Ha elered az eső, a legtöbb madár védett helyre húzódik. Félnak, hogy elázik a tollruhájuk, és akkor nem tudnak majd repülni. Ám a vízi szárnyasok, mint például a kacsák, idejük nagy részét vízben töltik, gyakran alá is buknak, mégsem áznak el. Hogyan lehetséges ez?

1. Mártsd mindkét tollat tiszta vízbe.

Mit tapasztalsz?

A tollak nem nedvesedtek át, a víz leperog róluk. Ha ezt valóban a rajtuk található vékony zsírréteg okozza, akkor azt mosogatószerrel le lehet mosni.

2.

Tölts egy tálba langyos meleg vizet, és tegyél bele mosogatószeret.

Bizony így már nem tudja lepergetni a vizet, és elázik.

3.

Mártsd bele az egyik tollat. Kavargasd egy kicsit vele, aztán tartsd folyóvíz alá.

MIÉRT?

A vízszárnyasok tollait vékony zsírréteg borítja, ezért nem áznak el.

Mit tapasztalsz?
Most is leperog róla a víz?

Egy mesebeli erdőben bármi megtörténhet. Szükséged lesz bátorságra, ügyességre, és az sem árt, ha van nálad varázspálca. Tarts velünk a bűvös rengetegbe!

Bűvös mocorgás

SEGÍT A VARÁZSLÁS

A jó varázslás titka a helyes mozdulat és a megfelelő varázssige. Állj terpeszbe, és körözz a tested előtt a mutatóujjaddal. Ha már jól megy, próbáld meg egyszerre mindkét karoddal.

MACKÓJÁRÁS

Könnyebben elrejtőzhetsz a varázserdőben, ha maciként mozgatsz! Fogd meg a bokádat, és cammogd körbe a titokzatos rengeteget.

KÍGYÓÚZÓ

A bűvös kígyók lesből támadnak. Utánozd a mozgásukat, és ijedsd el őket! Feküdj hasra, nyújtozz el hosszan. Hirtelen told fel magad, és sziszegj ijesztően.

KALIMPÁLÓ

Néha az erdei manók is szoktak unatkozni, ilyenkor találják ki a legvidámabb csínyeket. Támaszkodj a tenyeredre, és kalimpáld a lábaddal, mint ők.

**HASZNOS
A FUTÁSI**

Ha már nem segít a rejtőzködés, és nem jut eszedbe több varázssige, szükséged lesz a fürgre lábaidra. Gyakorold a futást először helyben, majd körbe-körbe, végül fuss, ahogy csak bírsz!

Szókirakó

Minden képek mondd el a nevét! Keresd a másik oszlopban olyan hozzá illő párt, amellyel új szót alkothatsz!

baba

kar

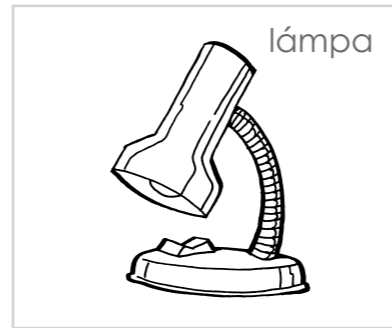
zseb

szem

hó

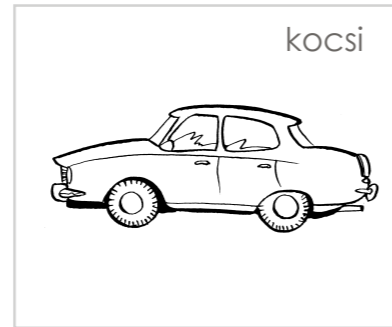
lámpa

üveg

ember

kocsi

óra

VIZES KÍSÉRLET BUBORÉKCSAPDA

TUDÓS OVIS

Amire
szükséged lesz:
befőttesüveg
víz
étolaj
szörp
puha rongy

1.

Tölts vizet a befőttesüvegbe.

Óvatosan önts rá egy kevés étolajat. Szemmagasságból figyeld, mi történik.

2.

3.

Kanállal kavard össze az olajat a vízzel. Sikerült?

4.

Csöppents néhány csepp sűrű szörpöt az olajra.

Mit tapasztalsz?

MIÉRT?

Az olaj nem keveredik össze a vízzel. A részecskéi kevésbé sűrűek, ezért a víz tetején lebegnek. A szörpcsepp leüllyedne, de útját állja az olaj. Lassan mégis lemerül, az olaj rátapad, és gömbölyű buborékba zárja. Ha türelmesen vársz, láthatod, ahogy a buborék kidurran. A benne lévő levegő könnyű, így a magasba emelkedik.

Ha ezt a kísérletet az ablak közelében végzed, még inkább gyönyörködhetsz majd a fényes buborékokban.

Önfegyelem, szabályok betartása

Az egyik fontos iskolaérettségi kritérium a szabálykövetés és az önfegyelem. Az idegrendszeri ingerületi és gátló folyamatok egyensúlya 7 éves kor körül alakul ki. A gyermek érzelmileg megnyugszik, fegyelmezetten követi a felnőttek utasításait, alkalmazkodik a környezet elvárásaihoz. Az idegrendszeri érés mellett a környezet is befolyásolja, mikor éri el a gyermek belső kontrollfunkciója azt a szintet, hogy képes legyen elfogadni és belülről jövő parancsok mentén betartani a szabályokat és elvárásokat. Kialakul benne egy belső tartás, megerősödnek az erkölcsi szabályok, ő maga is tudja már, mi a helyes.

Kezdetben a gyermek számára a saját vágyai erősebbek, mint a külső környezetből érkező tilalmaktól való félelem. Ebből fakadóan gyakran rakoncátlanul csak azért is mást csinál, mint amit elvárnak tőle. Ez a felnőtt jelenlétében ugyanúgy igaz, mint amikor nincs a látóterében senki. Később, ha következetes a nevelés, a kontrollszemély (pl. szülő, óvónő) jelenlétében már nem teszi meg, amit nem szabad, és engedelmesen végrehajtja az utasításokat. 4-5 éves kortól a szeretett személy elvárásai egyre jobban beépülnek a gyermek személyiségébe, így már akkor sem szegi meg a tiltott dolgokat, ha a tekintélyszemély távol van. Tudja, mit szabad, mit nem, tudja, hogy mikor fogják megdicsérni, és mikor jár büntetés.

Ha nem következetes a nevelés, akkor összezavarodik. Nem érti az összefüggéseket, nem tud mihez igazodni. Félénk, óvatos és szorongó lesz, ha túl sokszor éri trauma a kellő figyelem és védelem hiánya miatt. Van olyan gyermek is, akinél a következtelen nevelés eredményeként lázadó, vakmerő, néha dühös és agresszív viselkedés alakul ki. Megbízhatatlan lesz, mint a környezete: amint nem figyelnek rá, elcsábul, letér az útról, kipróbálja, mi történik, ha megszegi a szabályt. Ezek a gyermekek a maguk kárán sok dolgot megtapasztalnak. A saját élmény azonban még mindig nem feltétlenül elég ahhoz, hogy máskor hallgassanak a tapasztaltabbra. Egy-egy kellemetlen helyzetből kilábalva megígérik, hogy ezután jobbak lesznek, betartják a szabályokat. Ha azonban nincs kinek bizonyítani, ha nem jár következetes jutalom, szerető odafigyelés, a belső szabályozó rendszer sem alakul ki.

A gyermek számára az első 6-7 évben különösen fontosak a biztonságot adó elvárások, szabályok, korlátok. Ezek kapaszkodók, viszonyítási pontok. Téves tehát az a szülői viszonyulás, hogy az van, amit a gyermek szeretne. Amíg kicsi, nem tudja megítélni, hogy tetteinek mi lehet a következménye. Szüksége van a szülői útmutatásra, segítségre, a szerető gondoskodásra. Nehéz megtalálni a középutat: ne engedjük teljesen szabadjára, ugyanakkor ne legyen túl sok korlát és szabály se. Mindig annyit segítsünk csak, hogy képes legyen előrébb jutni. Hagyjuk, hogy önállóan próbálkozzon, és ezáltal erősödjön az akarata, önbizalma és az énéreje. Megbeszéléssel, fegyelmezéssel óvjuk meg a kellemetlenségektől, figyelmeztessük a veszélyekre.

A kiegyensúlyozott szülő-gyermek kapcsolatban a szülő személye, elvárásai, szabályai fontos viszonyítási pontok a gyermek számára, és mire iskolába lép, akkor is hatnak, amikor a szülő nincs jelen.

Kálmán Marianna
klinikai gyermek-szakpszichológus

Testvérek közötti verseny

Az egészséges fejlődés részeként hamar kialakul a testvérek közötti versengés: amint öntudatra ébred a kicsi, szeretne mindenben hasonlítani testvéréhez, és mindenben részt venni, amiben a nagy.

Ez a rivalizálás alapvetően jótékonyan hat a gyermekek személyiségfejlődésére. A nagyok büszkék, mert ők a jobbak, erősebbek, és tudnak példát mutatni, adott esetben segíteni a kicsiknek. A kicsik folyamatosan küzdenek, hogy a nagyobbak nyomdokaiba érjenek. A testvérek közötti versengés akkor káros, ha az egyik fél rendszeresen alulmarad.

A gyermekek személyiségének alakulását nagy mértékben befolyásolja a testvérsorban elfoglalt hely. Az első gyerek – mindaddig, amíg meg nem születik trónfosztó kistestvére – az első, az egyszem, a világ közepe. Ő a legügyesebb, a legszebb, a legokosabb. Komoly átalakulást hoz a családba betolakodó kistestvér. Hirtelen megváltozik a figyelem fókusza, hiszen már nem csak az elsőszülöttre irányul a szülők, nagyszülők, barátok, rokonok szeretete. A kicsi megszületésekor ő hirtelen nagy lesz, a szülei számára nagyobb, mint ahogyan eddig látták. Óhatatlanul érzékeli tehát a gyermek is, hogy valami nagyon megváltozott, így versenybe száll a kizárólagos szeretetért, figyelemért. A kicsi követi a nagyot, de a különbség miatt általában csak nagyon sokára tudja utolérni. A nagyobbat egy idő után zavolja, hogy kistestvére folyton a nyomában van, utánozza, kérdegeti, verseng vele. Emiatt komoly viták alakulhatnak ki. Különösen bántó a nagynak, ha a kicsi valamiben ügyesebb, és rendszeresen fölé kerekedik. Kis különbség esetén hamar kiderül, hogy az egyik gyermek pl. tehetségesebb a zenében, vagy rugalmasabb, hajlékonyabb, gyorsabb, ezért a korosztályában hamarabb nyer versenyeket valamilyen sportágban. Lehetséges, hogy a kicsi ügyesebben rajzol a testvérénél vagy könnyebben megérti a logikai feladatokat, esetleg jobb a memóriája, ezért ezen a területen rendszeresen győzedelmeskedik a testvére fölött. Ez a kisebb gyermek önbizalmának jót tesz, de a nagyobb önértékelését rombolja. Éppen ezért fontos, hogy a szülők figyeljenek arra, ki miben ügyesebb, kinek mi az erőssége. Amikor sportot vagy bármilyen szabadidős tevékenységet választanak, érdemes szem előtt tartaniuk, hogy minden gyermeknek meglegyen a saját területe, ahol sikerekhez juthat. Az amúgy is versenyben lévő testvéreket nem jó kitenni olyan helyzeteknek, ahol az egyik rendszeresen alulmarad. Tegyük lehetővé, hogy mindegyik gyermeknek legyen lehetősége sikerélményhez jutni. Legjobb, ha pl. nem ugyanarra a sportra járnak vagy zenetanuláskor eltérő hangszerrel választanak.

A hétköznapiakban így is marad bőven alkalom a versengésre. Erre persze nagy szükség van, hiszen így tanulják meg, hogyan kell küzdeni, kudarcot elviselni, vesztes helyzetből felállni és újrakezdeni. A versenytársak mindig figyelnek egymásra. Követik a másik mozdulatait, mondatait, érzékenyen reagálnak mindenre. A testvéri szeretet tovább motiválja őket abban, hogy amikor szükséges, segítsenek a másinak, bátorítsák egymást. Ilyenkor a versengést a cinkos összefogás váltja fel.

A jó testvérek a versenyhelyzetből adódóan ugyan sokat vitáznak, de amikor kell, összefognak, és egymást védelmezve küzdenek tovább.

Kálmán Marianna
klinikai gyermek-szakpszichológus